

Dle rozdělovníku

naše značka

SZ NPS 06920/2023/43 – NPS 00089/2026

vyřizuje / linka

Ing. Jiří Dolejší / 388 450 260

datum

6. 1. 2026

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

Správa Národního parku Šumava jako příslušný orgán ochrany přírody (dále jen „Správa“) dle ustanovení § 75 odst. 1 písm. e) a § 78 odst. 2 a 3 písm. n) zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen "ZOPK") ve spojení s § 64 ZOPK,

z v e ř e j ň u j e

v souladu s ustanovením § 25 a § 173 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád v platném znění (dále jen „správní řád“) toto **opatření obecné povahy (dále jen „OOP“)**, kterým **zakazuje vstup a pohyb ve vybraných lokalitách Národního parku Šumava.**

Článek 1

Předmět úpravy

Správa tímto opatřením obecné povahy **prodlužuje** platnost zákazu vstupu a pohybu ve vybraných lokalitách Národního parku Šumava (dále též jen „národní park“), které jsou vymezeny v článku 2 tohoto opatření. Původní opatření obecné povahy bylo zveřejněno vyhláškou dne 19. 10. 2023 pod čj. NPS 10973/2023. Důvodem pro zákaz vstupu a pohybu v území je negativní dopad zvýšené návštěvnosti na citlivé živočišné druhy a na přírodní stanoviště. Důvodem pro prodloužení původního OOP z roku 2023 je potřeba zajistit kontinuitu ochrany území až do doby účinnosti právě projednávaného návrhu opatření obecné povahy na vymezení klidového území NP Šumava Prášílsko – Modravský hřeben a slatě. Veškeré parametry původního opatření zůstávají v platnosti.

Článek 2

Vymezení území

Zákaz vstupu a pohybu definovaný tímto opatřením obecné povahy se vztahuje na území národního parku specifikované v příloze č. 1 tohoto opatření. Mapa území je též dostupná na geoportálu Správy NP Šumava zde: <https://geoportal.npsumava.cz/mapa/uzemi-s-omezenym-vstupem/>

Článek 3

Platnost omezení

Zákaz vstupu a pohybu se vztahuje na všechny osoby a typy aktivit s výjimkou následujících případů. Zákaz (v rámci navrhovaného území s omezeným vstupem) neplatí pro

- 1) vstup a pohyb po stávajících značených turistických trasách, tyto trasy včetně časového režimu a možného způsobu využití jsou přesně specifikovány v příloze č. 2 tohoto opatření,
- 2) vlastníky a nájemce nemovitých věcí v souvislosti s jejich užíváním a dále členů základních složek integrovaného záchranného systému, obecní policie, ozbrojených sil České republiky,

Celní správy České republiky, Vězeňské služby České republiky, pracovníků dalších orgánů veřejné moci, pracovníků odborné organizace státní památkové péče, pracovníků veterinární služby, pracovníků správců vodních toků a provozovatelů vodovodů a kanalizací, energetických soustav, ropovodů, produktovodů a veřejných komunikačních sítí při plnění jejich úkolů,

- 3) držitele pravomocných výjimek z ustanovení § 16, § 17 odst. 2 ZOPK vydaných postupem dle § 43 ZOPK ,
- 4) aktivity provozované v souladu s vyhrazením opatřením obecné povahy podle § 16 odst. 2 písm. m) až q) postupem dle § 43 odst. 3 ZOPK,
- 5) aktivity prováděné v souladu s § 90 odst. 18 až 22 ZOPK.

Článek 4

Časová platnost omezení

Zákaz vstupu a pohybu v území definovaném v článku 2 tohoto opatření platí do 31. 12. 2026.

Článek 5

Označení území

Označení území se zákazem vstupu veřejnosti je provedeno v terénu tabulemi s textem Území s omezeným vstupem přiměřeně v souladu s vyhláškou č. 45/2018 Sb. v platném znění neprodleně poté, co vstoupí opatření obecné povahy o omezení vstupu v platnost. Označení hranic tohoto území je umístěno na všech přístupových cestách a jiných vhodných místech na hranicích tohoto území.

Článek 6

Odůvodnění

Hrozí-li poškozování území v národních parcích, národních přírodních rezervacích, národních přírodních památkách a v první zóně chráněných krajinných oblastí nebo poškozování jeskyně, zejména nadměrnou návštěvností, může orgán ochrany přírody dle § 64 ZOPK po projednání s dotčenými obcemi opatřením obecné povahy omezit nebo zakázat přístup veřejnosti do těchto území nebo jejich částí. Zákaz či omezení vstupu musí být řádně vyznačeny na všech přístupových cestách a vhodným způsobem i na jiných místech v terénu.

Správa se rozhodla k tomuto kroku po vyhodnocení přírodní cennosti území především ve vztahu k unikátní populaci tetřeva hlušce a jejímu přežití ve světle negativního dopadu návštěvnosti území, jejímž důsledkem je rostoucí fragmentace biotopu kriticky ohroženého ptačího druhu tetřeva hlušce a dalších druhů citlivých na rušení.

Správa navrhla původní platnost opatření do konce roku 2025, nicméně vzhledem k cennosti a zranitelnosti dotčeného území a vzhledem k tomu, že proces vyhlášení klidového území postupem dle § 17 ZOPK je sice již ve fázi zveřejněného návrhu OOP Ministerstvem životního prostředí (návrh zveřejněn 5. září 2025), ale účinnost je plánována až v průběhu roku 2026 a proto je potřeba pokrýt tuto časovou mezeru a prodloužit platnost stávající územní ochrany dle § 64 ZOPK. Z terénních pozorování je zřejmé, že území obecně regeneruje po utlumení návštěvnosti (omezení nelegálních vstupů, táboření a dalších aktivit) a toto je hlavním důvodem pro prodloužení platnosti opatření obecné povahy. Veškeré ostatní parametry omezení zůstávají stejné.

Správa při zpracování tohoto návrhu vycházela především z těchto odborných podkladů a databází:

- Informace o výskytu druhů (Nálezová databáze ochrany přírody: <https://portal.nature.cz/nd/find.php?X=X>, AOPK)
- Návrh popisu klidových území NP Šumava (Správa NP Šumava, 2019, online zde: <https://www.npsumava.cz/sprava-np/nova-zonace-a-navrh-klidovych-uzemi/navrh-klidovych-uzemi-narodniho-parku-sumava/>)
- Výsledky projektu „Přeshraniční mapování lesních ekosystémů cesta ke společnému managementu NP Šumava a NP Bavorský les“ (dále jen „Monitoring“)
- Platná zonace NP Šumava (Správa NP Šumava, 2020)
- Fragmentace prostředí a její vliv na populaci tetřeva hlušce v ptačí oblasti Šumava (ČSO, 2014)

- Tetřevovití na Šumavě – habitatové modely a vymezení jádrových území (Dušan Romportl, KFGG PŘF UK, 2022)
- Interní vymezení jádrového území tetřeva hlušce, Správa NP Šumava, 2019

Dále správa podpůrně využila vlastní zjištění o legální a nelegální návštěvnosti území díky výkonu strážní služby (hlášenky, řešené přestupky), monitoringu sociálních sítí, výstupy z monitoringu návštěvnosti z let 2018 – 2022 (stabilní sčítače) a agregované data z aplikace Strava (Strava Heatmap). Správa veškeré dostupné materiály založila do spisu a současně zpřístupnila tuto složku na centrálním úložišti Správy NP, kde lze veškeré materiály prohlížet. Odkaz zde:

<https://nextcloud.npsumava.cz/nextcloud/index.php/s/ftC2AodoGdHJNP6>

Definice území s omezeným vstupem

Správa jako orgán ochrany přírody se rozhodla na základě analýzy trendu návštěvnosti území (legální i nelegální) a dopadů návštěvnosti na předměty ochrany, především pak tetřeva hlušce vymezit území s omezeným vstupem. Toto území je vymezeno v příloze č. 1 tohoto návrhu opatření obecné povahy. Správa při návrhu tohoto území s omezeným vstupem postupovala následovně:

- Území s omezeným vstupem, kde díky zvýšené návštěvnosti dochází k rušení a poškozování předmětů ochrany kopíruje již dříve vymezené, předjednané a odborně zdůvodněné návrhové klidové území B3, jedná se o v současnosti projednávaný návrh klidového území NP Šumava: Prášílsko – Modravský hřeben a slatě
- Dále v souladu s § 64 předjedнала Správa záměr s dotčenými obcemi (Kvilda, Modrava, Prášíly a Železná Ruda) a v rámci tohoto projednání (detailněji viz níže) došlo k rozšíření území v oblasti Ždánidel a Prášílského jezera (viz příloha č. 1), celková plocha území je 6036,6 ha.
- Takto vymezené území se z 99,4 % nachází ve správním obvodu obcí Prášíly a Modrava a proto se většina následujících propočtů, dokazování a analýz bude vztahovat právě jen na území těchto dvou obcí (celková katastrální výměra obou obcí je 19 397 ha).

Cílem tohoto omezení bylo ochránit jádro populace tetřeva hlušce v území, které je téměř kompletně v zóně přírodní (překryv zóny přírodní a území s omezeným vstupem je 96,31 %), bez lesnického managementu, bez lovu zvěře a s minimální turistickou infrastrukturou (myšleno chaty, penziony a další „tvrdé“ zázemí pro turisty).

Přičemž navrhované omezení nijak nezmenšuje současnou vyhrazenou a vyznačenou síť turistických tras či neomezuje provoz ostatní turistické infrastruktury. Pouze u několika turistických tras se navrhuje upravit časový režim užívání, aby se tento sladil s provozem na bavorské straně Šumavy a na hraničním chodníku a omezil se rušivý vliv v nejcitlivějším období roku (viz příloha č. 2). Navrhované omezení se netýká vlastníků a nájemců nemovitých věcí v souvislosti s jejich užíváním a dále držitelů platných výjimek k činnostem dle § 16 popř. § 50 ZOPK. Správa současně nepředpokládá další rozšiřování turistických tras v tomto území, protože to by vedlo proti smyslu tohoto opatření a zvýšení fragmentace tohoto území.

Současně se jedná o území, které přiléhá k jádrovému území (Kerngebiet) Národního parku Bavorský les a vytváří tak rozsáhlou klidovou oblast, refugium nejen pro tetřeva hlušce ale i pro další na rušení citlivé druhy. V území také došlo v posledních 30 letech k postupnému rozpadu stromového patra a vzniká zde rozvolněný horský smrkový les, což je ideální biotop pro tetřeva hlušce a další druhy. Výjimečnost území podtrhuje fakt, že v navrhovaném území s omezeným vstupem bylo v roce 2022 evidováno 188 nálezů v NDOP, což je 15,6 % ze všech nálezů evidovaných na území NP Šumava, přitom v plošném vyjádření tvoří území s omezeným vstupem jen 9 % plochy NP, pokud budeme nálezy vztahovat k ploše Ptačí oblasti Šumava (PO Šumava), pak tento poměr je 14,8 % všech nálezů z PO je v tomto území, které ale plošně reprezentuje jen 6 % PO Šumava (stav záznamů NDOP k 27. 6. 2023).

Tetřev jako „deštníkový“ druh

Tetřev hlušec (*Tetrao urogallus*) představuje druh se specifickými ekologickými požadavky, vázaný na rozsáhlé oblasti zachovalých jehličnatých a smíšených lesů Evropy a Asie. Cílem ochrany je zajištění odpovídajících podmínek pro tento druh. Jedná se o typický příklad tzv. „deštníkového“ druhu - Suter et al. (2002), Pakkala et al. (2003). Deštníkové druhy jsou druhy velmi úzce vázané na ekosystém a

ochranou tohoto druhu docílíme ochrany celého ekosystému horských smrkových lesů ve střední Evropě.

Tetřev hlušec vymizel v průběhu 20. století z převážné většiny území v nižších a středních polohách Evropy (Storch 2000, 2007). Tam, kde se udržel, většinou přežívá v nepočetných izolovaných populacích, které nedosahují úrovně poskytující šanci na dlouhodobou životaschopnost (Grimm & Storch 2000), která je stanovena na zhruba 470 jedinců (Storch, 2007). Populace obývající Šumavu a Bavorský les je v tomto smyslu evropsky významnou výjimkou.

Jedním z hlavních důvodů ohrožení v celé evropské části areálu tetřeva hlušce je fragmentace a ztráta vhodných stanovišť, která ovlivňuje reprodukční úspěšnost a mortalitu juvenilních jedinců (Storch 2000, 2007). Zasahuje ve zvýšené míře malé, oddělené populace přežívající v menších horských celcích, které jsou velmi zranitelné vůči náhodným nepříznivým jevům. Fragmentace nepříznivě ovlivňuje i genetickou strukturu populací, limituje tok genů, zvyšuje genetický drift a inbreeding. Její důsledky na genetickou různorodost se mohou projevit již v řádu desítek let (Segelbacher et al. 2008). Na Šumavě a v Bavorském lese, které jsou obklopeny hustě osídlenou a intenzivně využívanou krajinou střední Evropy, je proto nutné tento jev sledovat obzvlášť pozorně.

Habitatové modely (Romportl, 2022), (Vondrka, Červenka, Rösner, 2020) potvrzují přítomnost největší části populace tetřeva hlušce v příhraničních oblastech. Jedná se většinou o oblasti horských smrčín, kde došlo recentně k velkoplošnému rozpadu horního stromového patra. Tyto rozvolněné biotopy nabízejí tetřevovi příhodná stanoviště. Z předchozích výsledků vyplývá, že pravděpodobnost celoročního výskytu tetřevů roste se stoupající nadmořskou výškou a s nárůstem množství ležícího tlejícího dřeva v kombinaci s přítomností zmlazení smrku. Tetřevům také vyhovují menší otevřené plochy s podrostem mladých smrků. Naopak turistický tlak může tetřevy vytlačovat z vhodných lokalit (Teuscher et al. 2011, Rosner et al. 2013). Tyto modely potvrzují průběžně i záznamy z Nálezové databáze ochrany přírody.

Z rešerší 247 vědeckých článků, které se zabývaly dopady outdoorových aktivit na živočišné druhy (Reed, Merenlender et al., 2015) jasně vyplývá, že i nekomerční, „lehká“ turistika má spíše negativní dopady na živočišné druhy a to bez rozdílu na konkrétní druh, geografickou oblast či typ outdoorové aktivity. Konkrétně 59 % odborných článků zmiňovalo negativní dopady na živočišná společenstva. Studie uvádí také, zdali v odborných článcích byla zmíněna nějaká doporučení pro ochránářský management. 32 % článků doporučuje omezení vstupu, resp. tvorbu klidových území či refugií, 15 % edukaci návštěvníků, 14 % nastavení limitů pro návštěvníky, 6 % zvýšení vymahatelnosti práva v oblasti ochrany přírody.

V případě pěších návštěvníků byl zjištěn větší vliv na volně žijící živočichy než u motorizovaných aktivit (patrně kvůli menší míře předvídatelnosti pohybu lidí); vliv zimních aktivit převyšoval všechny ostatní návštěvnícké aktivity.

Území s omezeným vstupem reprezentuje naprosté jádro výskytu tetřeva hlušce, což potvrzuje překryv s vymezeným jádrovým územím tetřeva hlušce, územím vymezeným ve fragmentační studii či v habitatovém modelu dle Romportla (2022).

Modelování potenciálního vhodného habitatu pro zájmové druhy organismů patří v současnosti mezi hojně využívané přístupy ochránářské biologie (např. Hernandez et al. 2008, Hirzel et al. 2006, Václavík et al. 2009). Aplikují se při ochraně ohrožených druhů organismů a v územní ochraně hodnotných biotopů (např. Bassille et al. 2008, Braunisch a Suchant 2007, Rottenberry et al. 2006). Do modelů obecně vstupují jednak data o výskytu druhů (zdroje nálezová databáze ochrany přírody či interní monitoring), abiotické faktory (reliéf a topoklimatické faktory), habitatové faktory (vegetační poměry a struktura vegetace) a faktory antropogenního rušení.

Ve fragmentační studii (de facto se jedná o habitatový model či model predikce rozšíření druhu) byla propojenost jádrových území hodnocena pomocí indexu pravděpodobnosti konektivity (Probability of connectivity – PC), narůstajícího od 0 do 1 spolu se zvyšující se propojeností. PC index představuje jednu z nejčastěji používaných metrik pro kvantifikaci významu biotopů z hlediska jejich konektivity (Saura & Pascual-Hortal 2007). Pro vymezení území s omezeným vstupem byl použit index PC 0,6 a pro území obcí Prášíly a Modrava spadá 72.6 % plochy s PC indexem 0,6 a vyšším do území s omezeným vstupem.

Nejnovější a nejpresnější habitatový model (Romportl, 2022), do které vstupovali nálezová data přeshraničního monitoringu tetřevovitých a nově na rozdíl od předchozích modelů i přesná data o struktuře vegetace snímaná metodou LIDAR (Light Detection And Ranging) snímání, což je metoda dálkového měření vzdálenosti na základě výpočtu doby šíření pulsu laserového paprsku odraženého

od snímaného objektu. Pokud tedy poměříme jádrové území (území s mírou vhodnosti habitatu nad 75 %) dle tohoto modelu a návrhovým územím s omezeným vstupem, pak vzájemný průnik je 48 %. Správa NP Šumava disponuje interním vymezením jádrového území tetřeva hlušce, které bylo v roce 2019 aktualizováno a vychází z několika datových vrstev – jednak nálezových dat z monitoringu v letech 2016-2018, dále vlastní habitatový model vycházející mimo jiné z LIDARového modelu mikro reliéfu Šumavy, existence liniových bariér, propojenosti území. Průnik území s omezeným vstupem a vymezeného jádrového území tetřeva hlušce je téměř 100 %, protože vymezené jádrové území má „měkčí“ vstupní parametry a je vymezeno poměrně velkoryse. Rozloha na obou obcích je 11568 ha.

Veřejný zájem

Při definici a poměřování existujících veřejných (kolidujících) zájmů musíme vycházet zejména ze zákona č.1/1993 Sb., v platném znění, Ústava České republiky (dále jen „ústava“). Ta v preambuli říká mimo jiné, že [...] *My, občané ... jsme odhodláni společně střežit a rozvíjet zděděné přírodní a kulturní, hmotné a duchovní bohatství* [...] Dále pak v Článku 7 se uvádí, že: *Stát dbá o šetrné využívání přírodních zdrojů a ochranu přírodního bohatství.*

Druhým základním ústavním zákonem je zákon č.2/1993 Sb., v platném znění, Listina základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Ta mj. ve svém článku 11, odst. 3) hovoří o tom, že: *“Vlastnictví zavazuje. Nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Jeho výkon nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem.”* Článek 35 dále uvádí v odst. 3, že: *“Při výkonu svých práv nikdo nesmí ohrožovat ani poškozovat životní prostředí, přírodní zdroje, druhové bohatství přírody a kulturní památky nad míru stanovenou zákonem.”*

Závěrem ustanovení § 58 odst. 1 ZOPK, který říká, že *„Ochrana přírody a krajiny je veřejným zájmem. Každý je povinen při užívání přírody a krajiny strpět omezení vyplývající z tohoto zákona.“*

Z uvedeného je zřejmé, že veřejný zájem na ochraně přírody je poměrně silně zakotven v našem ústavním pořádku a legitimní omezení vycházející ze zákonného zmocnění by měly být respektovány. Na druhou stranu Správa si je vědoma i veřejného zájmu na svobodě pohybu, kterou je nadán každý občan. Lze opět připomenout článek 2 ústavy, který ve svém odst. 4) říká, že: *„Každý občan může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.“* Zásadní je pak článek 14 listiny, který říká, že: *„Svoboda pohybu a pobytu je zaručena.“*

Máme zde tedy dva jasně definované veřejné zájmy. Veřejný zájem na ochraně přírody, konkrétně živočišných druhů citlivých na rušení a složek ekosystému náchylných k poškození nadměrnou návštěvností a svobodu pohybu, což je ústavně garantované právo, jímž je nadán každý člověk.

Nutnost posuzovat a vážit veřejné zájmy zdůraznil nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) ve svém rozhodnutí č. j. 6 As 65/2012 – 161 ze dne 10. 5. 2013. NSS se vyjádřil k otázce vážení dvou veřejných zájmů, které jsou v kolizi. NSS uvedl, že správní úřad musí nejprve řádně určit a individualizovat na konkrétní případ oba veřejné zájmy, které jsou ve hře, a poté porovnat závažnost obou v kolizi stojících veřejných zájmů s tím, že zásah do žádného z obou chráněných veřejných zájmů nesmí svými negativními důsledky přesahovat pozitiva. Při řešení kolize veřejných zájmů je třeba, aby bylo zachováno maximum z obou kolidujících zájmů, přičemž by mělo být identifikováno jádro a periferie kolidujícího veřejného zájmu a z obou veřejných zájmů, které jsou v kolizi, by mělo být zachováno alespoň jejich jádro.

Orgán ochrany navrhuje vymežit popsané území s omezeným vstupem jako kompromis mezi veřejným zájmem na ochraně přírody a veřejným zájmem na zachování svobody pohybu. Pokud omezení vztáhneme pouze na obce Prášily a Modrava, pak nepřístupné území představuje v souhrnu 30,9 % území obou obcí, v Prášílech pak 20,6 % a na Modravě 45,1 % území. Nadto je třeba přičíst v každé obci 9, resp. 10 % nepřístupného území původních prvních zón, které nyní díky přechodným ustanovením ZOPK plní funkci klidového území a leží mimo navrhované území s omezeným vstupem. Většina území obou obcí je tedy volně přístupné obyvatelům a turistům, aby mohli naplňovat zásadní poslání národních parků, uvedené v § 15, odst. 4: [...] *umožnit využití území národních parků k trvale udržitelnému rozvoji, ke vzdělávání, výchově, výzkumu a k přírodě šetrnému turistickému využití, a to způsoby, které nejsou v rozporu s dlouhodobými cíli ochrany národního parku.*

Krom více jak 11 600 ha volně přístupné krajiny je na území obou obcí vyhrazeno a vyznačeno v terénu více jak 128 km turistických tras a 127 km cyklostezek, které jsou většinou v překryvu s turistickými

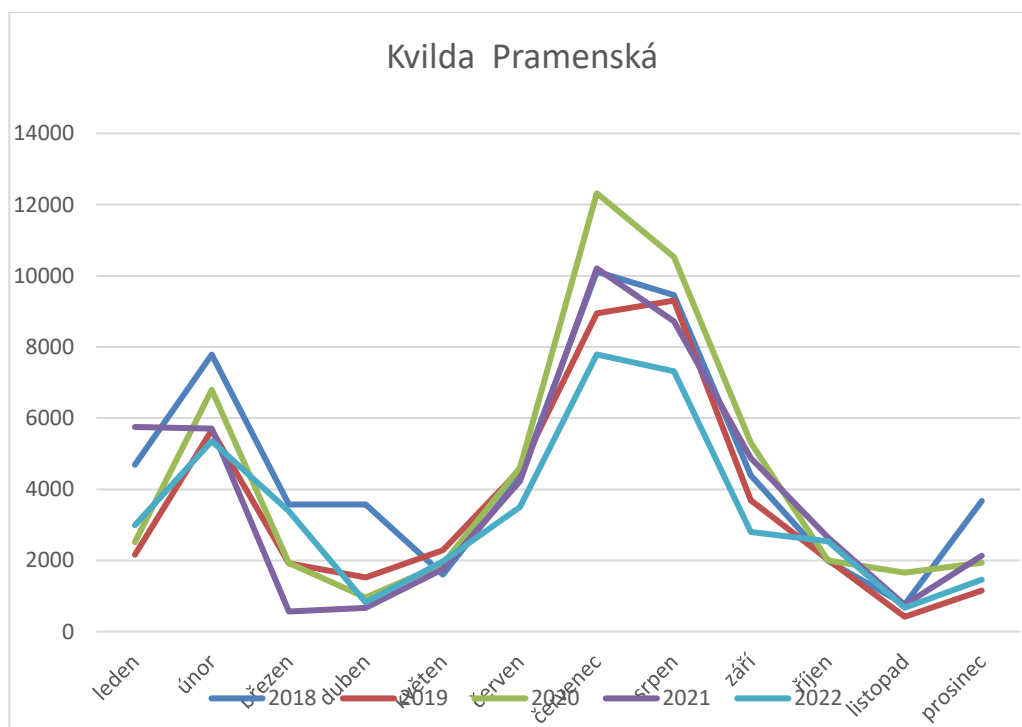
trasami. Hustota turistických tras na území obou obcí je v průměru 0,66 km na 1 km², přičemž republikový průměr je 0,55 km na 1 km², je tedy patrné, že možnosti turistického využití jsou zde značné. Jak již bylo rozvedeno výše, opatření neruší žádnou turistickou trasu v území, pouze u několika tras upravuje časový režim jejich využití s cílem minimalizovat rušivý vliv na druhy v nejcitlivějším období roku.

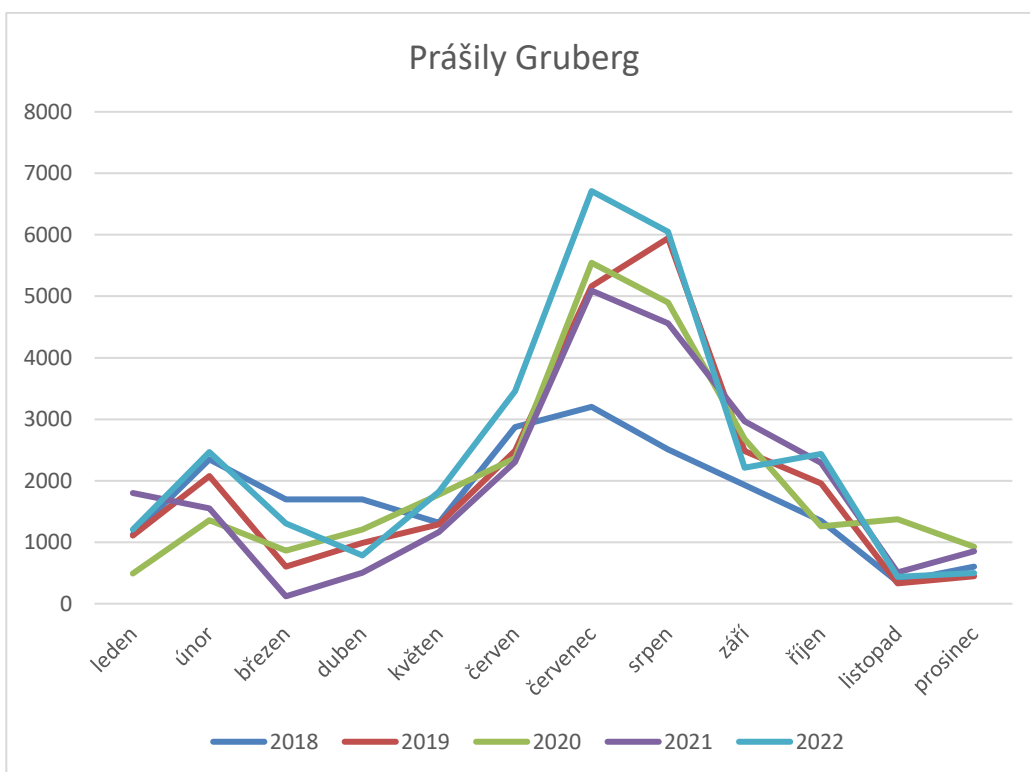
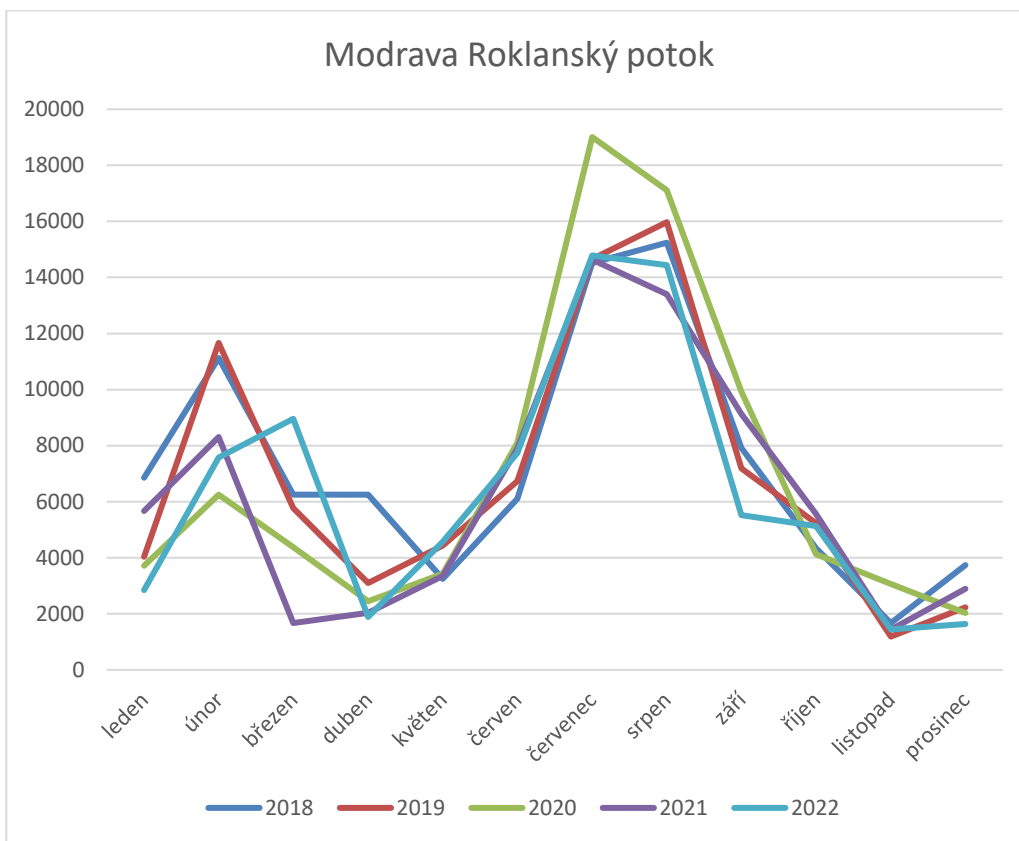
Správa má tedy za to, že omezení vstupu zasahuje do osobnostních práv občanů jen v naprosto nezbytné míře a na základě jasně daných pravidel.

Návštěvnost a její dopady

Hlavním podnětem pro ad hoc krizové řešení postupem dle § 64 ZOPK byl souběh několika dlouhodobých a spojitých problémů. Společným jmenovatelem je konstantně vysoká návštěvnost, která neklesá pod 2 000 000 návštěvníků ročně. V roce 2022 jde na první pohled o mírný pokles počtu návštěvníků proti dvou posledním rokům, které byly poznamenány koronavirovou pandemií a ze známých důvodů přinesly zvýšenou návštěvnost v Národním parku Šumava o desítky procent (plus 22% o prázdninách dokonce +45% v roce 2020 a +20% oproti „normálu“ v roce 2021). Nicméně ve srovnání s „normálním“ rokem 2019 stoupla návštěvnost o cca 12% a při rovnoměrném vývoji by to znamenalo cca 4 % růst návštěvnosti ročně. Rovněž došlo k vyrovnaní křivky návštěvnosti v průběhu zimní a letní sezóny, která byla v uplynulých dvou letech značně rozkolísaná. Zimní sezóna je asi poloviční ve srovnání s letní a jarní období stále nabírá na síle a pravděpodobně je to jak odrazem změn teplot v jarních měsících, tak i v důsledku plánování lidí dovolených do klidnějších (a levnějších) období roku. Návštěvnost míst se značně liší dle lokace a v čase a v detailu se především mimo prázdniny projevují výkyvy s ohledem na aktuální počasí. (Ročenka Správy NP Šumava, 2022). Pro návštěvnost naší zájmové oblasti lze pracovat s daty 3 trvale osazených sčítacích bodů a upřesnit tak míru návštěvnosti oblasti Modravsko a Prášílska. Jedná se o sčítač na Pramenské cestě směrem na Prameny Vltavy, sčítač na cestě podél Roklanského potoka z Modravy na Javoří pilu a v místě bývalé osady Gruberg směrem na Prášílské jezero a Poledník.

Vývoj návštěvnosti v jednotlivých měsících a letech je znázorněn na grafech níže.

Je zřejmé, že návštěvnost při optimálních klimatických podmínkách má 2 zřetelné vrcholy v zimě a v létě, nicméně jak již bylo uvedeno výše, rozdíl mezi sezónou a mimosezónou se zmenšuje a opravdovým hluchým obdobím jsou již jen konec zimy (březen / duben) a začátek zimy (listopad).

Krom klimatických vlivů je důvodem i omezeně fungující turistická infrastruktura v tomto období (stravování, ubytování).

Zjednodušeně lze říci, že směrem od Kvildy v průměru ročně směřuje na prameny Vltavy 50 000 návštěvníků. Z Modravy na Javoří pilu cca 80 000 návštěvníků. Pokud se pokusíme odhadnout návštěvnost lokality Březník, pak vzhledem k maximální atraktivitě území lze počítat s více jak 100 000 návštěvníky ročně. Z Prášil se na Poledník a Prášilské jezero přes Gruberg a Liščí díry vydává okolo 30 000 lidí ročně (ale je to jen jedna z mnoha přístupových tras na Poledník).

Odhad celkové návštěvnosti území Prameny – Březník – Javoří Pila – Poledník – Prášilské Jezero – Gsenget – Jezero Laka cca 500 000 návštěvníků ročně.

Disperze do volného terénu je odhadována na cca 3-5 %, tj. 15 000 až 25 000 lidí se pohybuje ve volném terénu mimo značené turistické trasy v našem zájmovém území.

Správa zaznamenala v některých oblastech jádrového území tetřeva takový nárůst návštěvnosti turistů, že i v místech, kam je v současné době možnost legálního vstupu, dochází k vytváření nových pěšin sešlapem, a tím poškození svrchní půdní vrstvy a poškození biotopu. Tímto se dále rozšiřuje systém cest a pěšin a další návštěvníci jsou naváděni k opuštění značených tras. Právě existence dalších cest a pěšin byl jedním ze zásadních faktorů, které dle Coppes & Braunisch (2013) měly zásadní vliv na to, že turisté opustí přístupné či značené trasy a vydají se do volného terénu. Dalším zásadním faktorem, je pak sklon terénu a stav vegetace, resp. prostupnost terénu. Autoři pro zimní období konstatují škodlivost pohybu lidí mimo značené trasy pro druhy citlivé na rušení.

Důsledkem velké disperze lidí je další fragmentace území a postupné vytlačování druhů citlivých na rušení. Tento efekt je empiricky velmi těžko prokazatelný, o to nebezpečnější je ale postupný dopad na propojenost celé šumavské populace a tok genů. Na druhou stranu na negativním dopadu (sic!) šetrné turistiky se shodnou vědci globálně, viz již zmiňovaná rešerše Reed, Merenlender et al.(2015). Přímo z prostředí NP Šumava a NP Bayerische Wald byla publikována studie (Rösner et al. 2013) zabývající se myšlenkou, zdali turisté mohou svým rušivým vlivem také indukovat tzv. krajinu strachu (Landscape of fear). Krajina strachu je model založený na tzv. ekologii strachu, který tvrdí, že chování zvířat pod tlakem predátorů či v ohrožení predátory, je formováno psychologickými mapami jejich geografického okolí, což vysvětluje riziko predace v určitých oblastech. Ekologie strachu je koncepční rámec popisující psychologický dopad stresu vyvolaného predátory na populace a ekosystémy. Mezi závěry této studie patří mimo jiné potvrzení faktu, že rušení turismem způsobuje negativní odezvu tetřeva hlušce ve smyslu presence na monitoračních plochách. Toto potvrzuje snahu tetřeva hlušce vyhýbat se člověku, resp. potvrzuje to postupné snižování kvality biotopu pro tetřeva hlušce. Předpokládá se tedy, že na Šumavě a v bavorském lese vzniká antropogenní „krajina strachu“ pro tetřeva hlušce. Snižující se tlak turistických aktivit vedl ke zvýšení hustoty výskytu tetřeva hlušce, což se projevilo zjištěním tetřeva hlušce ve většině habitatově vhodných čtverců monitorační sítě, a to i při vyšší úrovni lidské činnosti; vyšší počty jedinců byly zaznamenány ale pouze ve čtvercích sítě v odlehklých oblastech s nízkým tlakem lidské činnosti.

Za doložený se má negativní dopad turistiky na ptačí druhy hnízdící na zemi (Thompson, 2015). Rušení způsobené turistikou bylo identifikováno jako jeden z hlavních faktorů způsobujících pokles přirozené biodiverzity v chráněných oblastech. Nicméně i přes negativní dopady, které rekreace má na biodiverzitu, vidí autor v umožnění přístupu veřejnosti do chráněných území a přírody obecně zásadní podmínku pro budoucnost zachování biologické rozmanitosti. Proto mnoho správců chráněných území hledá nástroje, které by pomohly udržovat rovnováhu mezi přístupem veřejnosti a zachováním biologické rozmanitosti. Toto je tedy jeden ze zásadních důvodů, proč se správa rozhodla pro vymezení území s omezeným vstupem, kdy se snažila vhodně vybalancovat zájmy na ochraně přírody a volným pohybem turistů. Právě šetrná turistika a poznávání zákonitostí přírody může vést k většímu ztotožnění se se zájmy ochrany přírody a v budoucnu k větší akceptaci omezování lidských aktivit obecně v chráněných územích.

Thiel et al.(2008) podobně zjistili ve Schwarzwald (Německo), že přítomnost člověka zřejmě nebrání tetřevům ve využívání biotopu, ale může zásadně ovlivnit počet jedinců nebo četnost využívání plochy, což pak jistě souvisí i s využíváním tokanišť a populační dynamikou druhu. Rösner et al. 2013 uzavírá se zjištěním, že jejich studie podtrhuje význam ekologického výzkumu v krajině měřítku pro odhalení velkoplošných reakcí druhů na lidskou činnost. Výsledky silně podporují smysluplné plány ochrany a managementu tetřeva hlušce, jejichž cílem je zachování či vytvoření klidových oblastí (refugií) přiměřené velikosti, udržení a zlepšování kvality biotopů a omezení lidských aktivit v okolí tokanišť.

Z prostředí Alp (alpínské a subalpínské pásmo) čerpá i další analytická studie, ve které Sato et al. (2013) potvrzují po analýze 41 recenzovaných vědeckých článků negativní dopad rozvoje zimních lyžařských areálů a obecně zimní turistiky v přírodním prostředí negativní dopad na bohatství, hojnost a rozmanitost živočišných společenstev. Více jak polovina analyzovaných studií potvrdila negativní dopad zimních aktivit v přírodě na živočišné druhy a to především na ptáky a savce. Studie závěrem konstatuje potřebu dalších analýz, protože je nutno upřesnit chybějící informace o dopadech zimní turistiky na mnoho živočišných rodů.

Navrhované území s omezeným vstupem je prostoupeno pouze několika značenými trasami – především pátevní trasou po ose jezero Laka – Gsenget – Poledník – Javoří Pila (a dále na Modravu) a pak k Březníku směřuje Novobřeznická a Starobřeznická cesta. Po okraji území pak vede značená trase od rozcestí Na Ztraceném směrem k Pramenům Vltavy. Z těchto tras vede mnoho neznačených zpevněných či nezpevněných lesních účelových komunikací, jež jsou pozůstatkem intenzivního lesního hospodaření a především ostrahy hranic za minulého režimu. Za současného stavu přístupnosti území, jsou tyto trasy z malé části v současně nepřístupném území, které definuje plocha bývalých 1. zón ochrany přírody (nyní dle přechodových ustanovení klidové území ve smyslu § 17 ZOPK), popřípadě je ostrůvky klidových území různě přetínají. V tomto území se nacházejí lokality extrémně přitažlivé pro turisty (např. Roklanská chata, Royktecké či Roklanské slatě, vrchol Ždánidel či jezerní stěny jezera Laka a Prášilského jezera) či přes toto území vedou trasy směrem na vrchol Luzný či Roklan. Atraktivitu tohoto území dokládá mnoho zdokumentovaných přestupků proti režimu klidového území (§ 17 odst. 2 ZOPK). V území spadající do režimu klidového území monitorují především profesionální Strážci přírody, kteří buď řeší přestupky pokutou uloženou na místě či předávají přestupky k řešení odboru ochrany složek přírody NP Šumava do správního řízení.

V roce 2022 bylo celkem řešeno 2973 přestupků, uděleno 275 blokových pokut v celkové hodnotě 385 330 Kč a dále sepsáno 174 hlášenek, které byly předány do správního řízení. Odbor ochrany složek přírody NP následně řešil jak z podnětu strážní služby, tak z vlastního podnětu celkem 179 přestupků ve smyslu ust. § 35 zákona č. 250/2016 Sb., které zakončil vydáním příkazu k uložení sankce v celkové výši 119 300 Kč.

Ve spisu je založeno několik typových rozhodnutí o přestupcích za typické lokality – vstupy do Luzenského údolí a k Roklanské chatě – viz dokladová část v závěru tohoto opatření.

Atraktivitu území a míru pohybu návštěvníků ve volném terénu lze odhadovat i z mapového podkladu aplikace Strava pro sportovce a turisty. Tato aplikace pomocí GPS v mobilních telefonech umožňuje sledovat pohyb lidí a vyhodnocovat tempo, nastoupené výškové metry a vůbec analyzovat trénink. Aplikace pak na základě ročních generalizovaných dat uživatelů vytváří tzv. heatmapu, tedy grafickou prezentaci atraktivity tras. Čím barevnější a tlustší čára na mapě, tím více lidí proběhlo či prošlo daným místem. V dokladové části opatření jsou mapky Modravsko a Prášílsko (stav k 30. 6. 2023) s vygenerovanou heatmapou, která názorně ukazuje především zvýšenou atraktivitu a pohyb lidí v okolí vrcholu Poledníku a Ždánidel a dále i notoricky známý okruh z Modavy přes březník, Roklanskou chatu, Rokytku zpět do Modavy.

Algoritmus výpočtu heatmapy není veřejný, nicméně zde lze najít alespoň stručnou informaci o tom, jak výpočet probíhá: <https://support.strava.com/hc/en-us/articles/216918877-Strava-Metro-and-the-Global-Heatmap>. Zásadní je, že průchody jednotlivců nejsou v heatmapě prezentovány a tedy aby se trasa zobrazila, musí dosáhnout určité popularity průchodů minimálně nižších desítek osob a to průběžně. Aplikace strava Heatmap tedy poskytuje důležitou podpůrnou informaci o pohybu lidí v terénu a potvrzuje atraktivitu území. Snímky z heatmapy jsou přiloženy v dokladové části opatření.

Správa také průběžně vyhodnocuje jak podněty od terénních pracovníků (predevším Stráž přírody) tak zejména monitoruje příspěvky na sociálních sítích (Facebook a Instagram). Zde lze sledovat dva trendy – jednak obrovský dosah publikovaných fotografií Šumavy zejména v různých skupinách (Toulky Šumavou, Fotíme Šumavu, Turistika na Šumavě ...) a současně narůstající anonymizace publikovaných příspěvků a fotografií (přezdívky, falešné profily, mazání EXif údajů z fotografií). Tedy na jedné straně krása šumavské přírody a již zmiňovaných fenoménů, často již nyní v nepřístupných územích (Luzenské údolí, Roklanská chata), která láká další návštěvníky a působí návodně k dalšímu porušování ZOPK a především vede k rušení citlivých druhů, další devastaci přírodního prostředí a celkově k fragmentaci území. A na druhé straně velmi náročný legislativní a administrativní proces pro orgány ochrany přírody při dokazování porušování zákona vzhledem k popsanému chování lidí na sociálních sítích a vůbec v online světě.

Navrhované území s omezeným vstupem by mohlo zlepšit současnou situaci v tom smyslu, že sjednotí současné mozaikovitě přechodné klidové území v jednu celistvou plochu s jasně vymezenou hranicí. Bude to přehlednější jak pro návštěvníky, tak i pro pracovníky Odboru stráže a ochrany přírody při informační a dozorové činnosti v území. Následně i pro pracovníky orgánu ochrany přírody selepší vymahatelnost práva při vedení přestupkových řízení.

Správa k tomuto dodává, že po 2 letech fungování území s omezeným vstupem došlo k částečnému zlepšení v tom smyslu, že nejvíce sešlapaná a vychozená místa zarostla a obecně ubylo řešených přestupků i díky existenci jedné celistvé plochy s omezeným vstupem prezentovaným v aplikaci mapy.com.

Postup dle § 64 ZOPK

Správa si je vědoma rozsudku č.j. 7Ao 6/2010 Nejvyššího správního soudu (dále jen „rozsudek NSS“). Správa se pokusila v odůvodnění výše vysvětlit, proč je omezení vstupu v nezbytné míře (definované navrhovaným územím s omezeným vstupem) nutné pro nerušenou existenci nejen tetřeva hlušce ale i dalších druhů citlivých na rušení. Jedná se o území, jež je kompromisem a současně nejmenší možnou plochou, která dává smysl. Současně z průniků s habitatovými modely i daty NDOP vyniká naprostá unikátnost a vhodnost území nejen pro populaci tetřeva hlušce. Správa vnímá jako zásadní hrozbu pro území, které je v současnosti přístupné či obtížně přístupné v mozaice stávajících klidových území v další fragmentaci území a postupném zhoršování životních podmínek pro tetřeva hlušce, což je proces empiricky velmi těžko měřitelný, nicméně díky výše zmíněným studiím (zejm. Rösner et al., 2013) ho má správa za prokázaný.

Správa využila v současné situaci instrument § 64 ZOPK a to především z důvodu operativnosti a rychlosti projednání opatření obecné povahy. Správa NP Šumava je v současnosti v procesu před jednáním klidových území postupem dle §17 ZOPK, nicméně díky pauze v jednáních způsobené pandemií Covid -19 a dalších obtížích nabírá tento proces zpoždění a na situaci v území s výskytem kriticky ohroženého druhu tetřeva hlušce je třeba reagovat co nejrychleji. Správa na to byla opakovaně upomínána i během řízení o stanovení kompenzačních opatření jako předpokladu zpřístupnění stezky Luzenským údolím. Především spolky angažující se v ochraně přírody konstatovaly, že v rozporu se směrnicí evropského parlamentu a rady 2009/147/ES o ochraně volně žijících ptáků i naší národní legislativou nečiníme dost pro ochranu tetřevovitých v rámci existující ptačí oblasti Šumava. Správa dále vnímá kontinuálně rostoucí návštěvnost území, míru nelegální návštěvnosti či návštěvnosti, kdy se turisté pohybují volným terénem a dopady na zmiňovanou fragmentaci území, která má negativní efekt na většinu živočichů.

Současně správa navrhuje platnost tohoto opatření do konce roku 2026, tedy do doby, než bude postupem dle § 17 vymezeno klidové území Prášílsko – Modravský hřeben a slatě. Na konci platnosti dojde k zhodnocení účinnosti opatření, a k jeho zrušení pokud již nebude potřeba či úpravě a jeho opětovnému vydání. Opatření pozbude automaticky platnosti ve chvíli vyhlášení klidového území na plošně stejném území postupem dle § 17 ZOPK. Přestože se navrhované území s omezeným vstupem překrývá s navrhovaným klidovým územím, nepokouší se Správa obcházet zákonem jí svěřené pravomoci jak je zřejmé z odůvodnění výše.

Správa závěrem odkazuje na ustanovení § 13 zákona č. 17/1992. Sb., o životním prostředí v platném znění, který říká, že: *„Lze-li se zřetelem ke všem okolnostem předpokládat, že hrozí nebezpečí nevratného nebo závažného poškození životního prostředí, nesmí být pochybnost o tom, že k takovému poškození skutečně dojde, důvodem pro odklad opatření, jež mají poškození zabránit.“*

Správa uvědomuje, že odůvodnění tohoto opatření obecné povahy je vedeno spíše v obecné rovině, nicméně snahou bylo dokázat onu NSS v rozsudku č.j. 7Ao 6/2010 vytykanou notorietu, tedy že lidská návštěvnost a to v jakékoliv podobě škodí a postupně vytlačuje či mění vzorce chování druhů, které jsou na rušení citlivé. Tedy že je nutné po pečlivém uvážení na určité ploše omezit vstup lidí do území a stanovit režim na některých turistických značených trasách. Jak vyplývá s předchozího odůvodnění, je to kompromis mezi zájmem ochrany přírody a de facto zájmem vlastních živočišných druhů a garantovanou svobodou pohybu, jíž je nadán každý člověk. Toto omezení je stanoveno jen na nezbytně nutné ploše, kde již Správa dříve vyloučila jakýkoliv lesnický management a tedy jediným zdrojem rušení je zde turismus.

Článek 7

Vyjádření dotčených orgánů

Orgán ochrany přírody zaslal dne 1.10. 2025 oznámení o záměru prodloužit platnost původního opatření obecné povahy vydaného pod č.j. NPS 10379/2023 a doručeného veřejnou vyhláškou dne 19.10. 2023 obcím a městům, v jejich správním územím dochází k omezení vstupu. Správa stanovila přiměřenou lhůtu k vyjádření k záměru a do dnešního dne neobdržela žádné připomínky, proto správa považuje návrh za projednaný s obcemi ve smyslu § 64 ZOPK.

Článek 8

Vyhodnocení připomínek uplatněných k návrhu OOP

Dne 9. 12. 2025 zaslal svůj dotaz či připomínku pan Josef Císař, evidováno pod čj. 12316/2025. Dotaz zní: *19. 10. 2023 byla OOP (viz níže) v NP vyhlášena klidová území omezující volný vstup do míst mimo 1. zóny. V čl. 4 OOP, je je jeho platnost stanovena do 31.12.2025. Prosím o sdělení, zda vstup do klidových území se od 1. 1. 2026 vrací do režimu, před vyhlášením tohoto OOP.*

Správa k tomu uvádí, že se jedná o pouhý dotaz, na který je jednoznačná odpověď. původní OOP z roku 2023 pozbylo dne 31. 12. 2025 účinnost a dnem vyvěšení nabývá účinnosti nové, resp. aktualizované OOP ve stejném rozsahu s platností do konce roku 2026.

Dne 15. 12. 2025 obdržela Správa připomínku pana RNDr. Václava Řezníčka, MBA, Písemnost je evidována pod čj. NPS 12463/2025. Správa provedla vypořádání připomínek dle § 172 odst. 4 správního řádu, které je uvedeno níže. Vzhledem ke komplexnosti a rozsahu připomínek je vždy kompletní připomínka vyvedena kurzívou a vypořádání obyčejným písmem s tím, že připomínky jsou rozděleny do dílčích bodů pro větší přehlednost. Pro úplnost je originální znění připomínek dostupné zde: <https://nextcloud.npsumava.cz/nextcloud/index.php/s/GHwpYTK69Yc832d>

1)

Surovost omezení svobody pohybu způsobené opatřením lze snížit umožněním pohybu po lesních silnicích a cestách, jejichž existenci Správa v textu návrhu přiznává. Navrhují, aby Správa v opatření umožnila celoroční pohyb osob po silnicích a cestách v no-go zóně, nejméně však po:

- 1. opatřením dotčené části Adámkovy svážnice*
- 2. cestě Milada od rozcestníku Javoří slat' na louku po bývalé manipulační ploše, ze které lze pokračovat k hraniční stezce vzdálené 300 m*
- 3. po celé silnici na Rokyteckou slat' a po odbočce Střelecký průsek k hraniční stezce*
- 4. po odbočce z rokytecké silnice před Medvědem a z ní bývalou cestou k Židovské skále a k silnici u Roklanské hájovny*
- 5. po bývalé cestě podél Rokytky k bývalé budově roty pohraniční stráže na Gayerrucku a dále po cestě Hrabecí most na asfaltovou silnici Modrava – Rybárna*
- 6. po Široké cestě*
- 7. po asfaltové silnici z Březníku k Roklanské hájovně*
- 8. po asfaltové silnici (částečně poškozené bagrováním) z Březníku na točnu pod Blatným vrchem a průsekem k hraniční stezce*
- 9. po silnici z Březníku na Modrý sloup*
- 10. po silnici na točnu pod vrcholem Ždánidel a průsekem na vrchol*
- 11. značených turistických cestách s časovým omezením vstupu*
- 12. z Roklanské hájovny jednou ze dvou alternativních cest k bezejmennému místu na hranici, ze kterého lze pokračovat po bavorské stezce přes Rachelschachten na Roklan*

I kdyby byl uvedený návrh v celém rozsahu přijat, stejně bude po nabytí právní moci OOP podán ke správnímu soudu návrh na zrušení OOP.

Orgán ochrany přírody již v odůvodnění dotčeného návrhu opatření obecné povahy rozsáhle odůvodňoval, proč je nutné na území vymezené návrhem zásadně celoročně omezit návštěvnost jak na existujících neznačených cestách, tak i ve volném terénu a zčásti i na značených turistických trasách (sezónní uzávěry). V území existuje poměrně hustá síť původně lesních účelových komunikací, která

byla do roku 1989 udržovaná nejen pro potřeby lesnického hospodaření ale i z důvodu ostrahy státní hranice. V případě, že by se vyhovělo připomínce a navrhované cesty byly celoročně přístupné, pozbylo by navrhované opatření smyslu. Došlo by k takové míře fragmentace území, která by jednak významně ohrožovala nejen tetřeva hlušce ale i další velké šelmy, které používají toto území dlouhodobě jako své refugium. Navrhované zpřístupnění jde totiž daleko nad rámec přístupnosti území, jak bylo definováno původní zonací (stále svým způsobem platnou) v roce 1995. Nadto sám stěžovatel uzavírá připomínku s tím, že i když by jí bylo vyhověno, stejně podá návrh k soudu na zrušení finálního opatření obecné povahy.

2)

A)

Hlavními argumenty odůvodnění OOP jsou Správou tvrzené rušení tetřevů (a neuvedených dalších druhů údajně citlivých na rušení) a škodlivá fragmentace jejich území existencí lidí. Jak bude dále prokázáno, tato argumentace je účelová a lživá manipulace, jejímž účelem je s využitím ve veřejnosti značné a velmi rozšířené neznalosti biologie prosadit nenávistnou ideologii a soukromé zájmy ke škodě naivní veřejnosti. Lidé svou fyzickou existencí tetřevy neruší ani jim nebrání v migraci. Opatření je nepotřebné a jeho testování kritérii přezkumu OOP je zbytečné, není k tomu důvod.

Orgán ochrany přírody vydal návrh v souladu s platnou legislativou České republiky a na základě mnoha odborných článků – viz podklady návrhu. Kdyby platilo, že lidé svou přítomností tetřevy a obecně divoká zvířata neruší, bylo by to krásné, leč větší část vědecké komunity se dlouhodobě shodně, že přítomnost člověka je pro jakákoliv divoká zvířata spíše rušivým elementem. Orgán ochrany přírody tedy nepoužívá lživé manipulace, ale zákonné prostředky a vědecké poznatky a ano neprosazuje zájem člověka, ale zájem divoké přírody, což je jedním ze základních posláních ochrany přírody obecně.

B)

Návrh je útokem na lidskou důstojnost. I kdyby fyzická existence lidí, zde návštěvníků 60 km² území vymezeném navrhovaným OOP, vedla až k vyhynutí šumavských tetřevů, pak újma a zejména následky prohlášení lidí za škodlivinu, kterou je třeba na území no-go zóny zlikvidovat, jsou nesrovnatelně závažnější. Prohlášení lidské existence za škodlivinu je útok na lidskou důstojnost. Oba totalitní genocidní režimy, které v minulém století způsobily nezměrné utrpení, nejprve zbavily skupiny pro ně nevhodných lidí důstojnosti a daly si tím právo k útoku na „buržoazii“ a „rasově podřadné“. Každému útoku na lidskou důstojnost je nutno co nejrozhodněji odporovat, a to s využitím jakýchkoli prostředků, protože je ohrožena fyzická existence cílové skupiny lidí.

Jak již bylo uvedeno výše, orgán ochrany přírody neútočí na lidskou důstojnost, pouze využívá legitimních zákonných prostředků, aby chránil přírodní bohatství a to i za cenu plošně velmi malého omezení volného pohybu osob, kdy na násobně větším zbytku NP Šumava naopak Správa NP Šumava návštěvníky vítá, dlouhodobě vzdělává a umožňuje jim volný pohyb a aktivní odpočinek v přírodě. Z důvodů ochrany přírody je omezení vstupu návštěvníků pomocí institutu klidového území (§ 17 ZOPK) dlouhodobě koncipováno pouze na cca 17 % národního parku, a i do tohoto území je možno vstupovat po vyhrazených turistických cestách. Což vypovídá samo osobě o velkém kompromisu a důsledném proporcionálním hodnocením omezení osobnostních práv člověka a zájmů předmětu ochrany přírody.

C)

Návrh je založen na ideologických dogmatech. Ideologie je soubor s realitou rozporných dogmat, kterými právě vládnoucí elita, nebo skupina deroucí se k moci, ospravedlňuje násilné činy prováděné k udržení nebo nastolení své moci nad lidskou společností. Ekologismus je právě nastupující nová mocenská ideologie. Má soubor vědeckých dogmat, které svou intelektuální ubohostí směle konkurují marxismu-leninismu a německé nacionálně socialistické antropologii. Pojednání o veřejném zájmu na ochraně přírody a krajiny v oddílu odůvodnění návrhu „Veřejný zájem“ je stručným, zato vynikajícím dokladem praktické aplikace ideologického dogmatu do práce mocenského orgánu státu, Správy NPŠ. Celý účelově a manipulativně sestavený oddíl lze shrnout v jiném dokumentu použitým absurdním výrokem „existuje veřejný zájem na zákazu vstupu veřejnosti“. Vadou argumentace je rozpor se zákazem vazby mocenských orgánů státu na výlučnou ideologii zavedený nikoli pouze obyčejným zákonem (např. ZOPK), nýbrž Listinou. Ideologické dogma o nutnosti ochrany přírody před lidmi je prosazováno parazitickými fanatiky, kteří beze studu a výčitek žijí z prostředků vytvořených škodlivými lidmi.

Tento odstavec je založen na pejorativní definici ideologie. Celá ochrana přírody je založena na (vědeckém) environmentalismu, což je v podstatě „ekologické hnutí“ hrající nesporně významnou

pozitivní roli ve společnosti. Správně upozorňuje na vážná rizika dalšího rozvíjení technické civilizace, zejména na ohrožení životního prostředí, a nesporně přispívá k tomu, že si státní orgány, vědecké instituce i veřejnost tato rizika uvědomují a přistoupily k zásadním opatřením jak na úrovni státní, tak i globální a došlo k implementaci zásadních principů a opatření ochrany přírody do právních norem EU a ČR, podle kterých Správa postupuje.

Dále nelze směřovat výkon státní ochrany přírody kompetentními orgány v souladu s platnými zákony ČR a levicová ekologická hnutí, která jsou spíše politickými hnutími sledujícími své vlastní a často dosti kontroverzní cíle.

Stěžovatel dále také mylně ztotožňuje veřejný zájem a veřejný zájem člověka. Orgánu ochrany přírody opravdu primárně nejde o blaho člověka, ale o ochranu všech složek přírody - což ve svém důsledku zajistí dlouhodobé blaho i pro člověka. A právě proto v odůvodnění návrhu argumentuje OOP veřejným zájmem na ochraně přírody ve smyslu § 58 ZOPK, který za jasně definovaných podmínek ospravedlňuje zásah do základních lidských svobod – v tomto případě v nejmenší možné míře omezuje svobodu pohybu. Toto omezení je plně v souladu s Ústavou ČR i Listinou základních práv a svobod.

3)

A)

Námítky jsou adresovány Správě, lze tedy za jejich součást prohlásit i všechna moje podání v dosud neskončeném soudním řízení ve věci návrhu na zrušení OOP NPS 10379/2023 (věc NPS 0379). Žalobní i úspěšný kasační návrh a všechny ostatní součásti spisu má Správa jako účastník řízení k dispozici. Správa se může pokusit vyřídit námítky ignorací nebo nějakým jiným nepřezkoumatelným způsobem. To by velmi pomohlo budoucímu návrhu na zrušení OOP. Může také text rozšířit mezi ostatní ekologisty ve snaze najít chyby v námitkách. To by také pomohlo budoucímu návrhu na zrušení OOP.

B)

Manipulativní tvrzení o návštěvnosti území navrhované no-go zóny z dat ze sčítačů umístěných na okrajích obcí a u parkovišť bylo kritizováno v textu žalobního návrhu věci NPS 10379. Na nepřipadnost a úmyslné účelové zkreslování závěrů publikací použitých k „odborné argumentaci“ Správy v tomto návrhu i v NPS 10379 bylo poukázáno v žalobním návrhu ve věci NPS 10379.

K odstavcům A a B se orgán ochrany přírody nebude vyjadřovat, protože jsou předmětem stále běžícího soudního řízení v této věci.

C)

Tvrzení o krajině strachu (oddíl Návštěvnost a její dopady) a o nepříznivém vlivu fragmentace na genetiku populace, tok genů, způsobení driftu a inbreedingu (oddíl Tetřev jako deštníkový druh) jsou nepravdivá. Následující důkazy jsou provedeny s užitím dat z monitoringu tetřevů v letech 2010 – 2011 a R scriptů z publikace Rosner 2014 (nikoli 2013, ani datum publikace neumíte správně citovat!!!). Data i scripty Správa má, protože část dat mi dříve sama poskytla a data a scripty z publikace má také, jedním z autorů je zaměstnanec parku. Správa sama měla provést svou analýzu dat z monitoringu přinejmenším v rozsahu dále předvedeném, protože jí to nařizuje §3 zákona 500/2004. Správní orgány se s nějakým otravným zjišťováním skutečnosti ve své mocenské libovůli tak často nezdržují, že jim jejich povinnosti zjistit stav okolností „řádně a úplně“ musel připomenout i Nejvyšší správní soud už více než před 20 lety v rozsudku ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 A 139/2002-46. Dokud Správa nezjistí stav okolností řádně a úplně, bude navrhované opatření nezákonné. Správou použitá argumentace je ve skutečnosti nepravdivá účelová manipulace, rozporná s realitou, exhibice fanatické ideologie v kombinaci s posedlostí mocí. Jedním z cílů opatření je nepochybně vytvoření soukromé pokusné plochy pro sledování spontánního vývoje přírody v no-go zóně. „Vědecké“ zkoumání přírody je pro několik desítek zainteresovaných osob zdrojem snadných a značných příjmů, na program Interreg bylo promrháno 750 000 euro, na program sledování vlivu vlků je vyčleněno 1,5 milionu euro. Výsledky nikdo nekontroluje a agentura zodpovědná za Interreg nemá ani závěrečnou zprávu z ukončeného a proplaceného projektu. Sama Správa na svou činnost ročně promrhá 800 milionů Kč.

Studie „Recreation shapes a “landscape of fear” for a threatened forest bird species in Central Europe“ definující „krajinu strachu“ byla publikována v roce 2013 v časopise Landscape Ecology – viz např. zde: <https://link.springer.com/article/10.1007/s10980-013-9964-z> a Správa nemá reálný důvod, proč s touto studií nepracovat a nepostupovat ve smyslu onoho § 3 správního řádu. Současně odbor Ochrany složek přírody NP Šumava vykonávající státní správu v ochraně přírody na území NP Šumava nemá reálné

kapacity na ověřování veškerých vědeckých článků a jejich modelů, teorií a výpočtů a proto se spoléhá na verifikované vědecké články a publikace k tématu. Dalo by se analogicky říci, že pracovník stavebního úřadu povolující stavbu mostu nepřepočítává statické výpočty jednotlivých nosníků, které provedl autorizovaný inženýr.

Správa dále odmítá tvrzení o vytváření uzavřené, „no go“ zóny pro vyvolené vědce. Území je otevřeno pro každý výzkumný záměr, který vyhoví regulím ZOPK a bude pro něj vydána patřičná výjimka. Jak již bylo několikrát uvedeno výše, vzhledem k tomu, že OOP postupuje striktně podle zákona, je tato připomínka zcela lichá.

Informace o čerpání finančních částek na výzkum je dle názoru zcela nesouvisející s tímto správním řízením a OOP ho nebude komentovat.

4)

A)

K báchorce o krajině strachu: Detailní rozbor a důkaz nesprávnosti závěrů z publikace Rosner 2014 je proveden v žalobním návrhu na zrušení OOP NPS 10379. Modely rušení tetřevů lidmi a intenzitou lesnických prací v této publikaci jsou buď matematicky nekorektní, nebo vliv rušení neprokazují. Matematicky nekorektní je model s řídicí Poissonovou distribucí. Ten nepřekvapivě trpí vadou „overdispersion“. Test korektnosti Poissonova GLM má správně mít hodnotu kolem 1, ovšem s daty o tetřevích má hodnotu 6. GLMM Poisson trpí nepřipustnou prostorovou autokorelací. Chápu, že matematická statistika, byť pouze ve formě už napsaných funkcí, je pro většinu ekologů děsivou noční můrou. Proto z důvodu potřeby předložit nějakou vám dostupnou jednoduchost ze svého příspěvu soudy ze dne 6. 9. 2025 ve věci NPS 10379 kopíruji tabulku s výsledky testu důvěryhodnosti modelů užitych v publikaci. Červeně podbarvené hodnoty – modelem vypočtená hodnota je ve srovnání s ostatními modely nejvíce vzdálená hodnotě z dat monitoringu, zelené podbarvení – modelem vypočtená hodnota je ve srovnání s ostatními modely nejbližší hodnotě z dat monitoringu, zbytek legendy a slovní hodnocení si najdete v příspěvu.

Správa není kompetentní k vyvracení teorie krajiny strachu v podobě, jak ji publikoval Rösner a kolektiv v roce 2013 a do doby, než bude publikována věrohodná studie, která tu původní vyvrátí a nahradí, bude s ní Správa nadále pracovat v původní verzi.

B)

K lživému tvrzení o vlivu fragmentace na genetiku populace: Součástí dat z monitoringu 2010-2011, která mi Správa laskavě poskytla, je i genetická identifikace některých tetřevů použitím repetitivních sekvencí nazývaných mikrosatelity. Data z genomů více než dvou set ptáků už jsou počtem dostatečná k základní analýze populace z pohledu populační genetiky, i když mikrosatelity v porovnání s SNP v kódujících jaderných nebo mitochondriálních genech mohou analýzu mírně znesnadnit. Jiné sekvence však bohužel nejsou k dispozici. Výsledek (v tabulce) použití funkce HWStr(dataframe, test="permutation" ...) z balíku HardyWeinberg pro statistické prostředí R dokazuje, že populace je v HW rovnováze a následky Správou předpovídaného omezení toku genů, driftu ani inbreedingu nejsou prokazatelné. V populaci šumavských tetřevů byla v letech 2010-2011 dostatečná genetická diverzita a při dostatečně vysokém a do monitoringu Interreg dále rostoucím počtu ptáků je vyloučeno, aby klesala (nápověda k dostatečně podrobné analýze: N a N). Závěrečná zpráva projektu Interreg obsahuje výpočet HW rovnováhy (bez četnosti alel) a nadto ještě analýzu příbuznosti arbitrárně vytvořených subpopulací. I z těchto výsledků jednoznačně plyne, že genetická diverzita neklesá, není ohrožena a na str. 23 je tabulka vzdáleností, na které ptáci migrují („akční radius“). Je povinností Správy umět svoje data vyhodnotit a použít k tomu vhodné metody, když je orgánem ochrany přírody a má znát významnou část ekologie, populační genetiky. Nebo alespoň použít a správně interpretovat analýzu, kterou nechala provést správa bavorského parku.

Jednoduchou výše předloženou argumentací a tou detailnější ve spisu soudního řízení o návrhu na zrušení OOP 10379 je dokázána nepotřeba navrhovaného OOP. Dále je prokázáno, že Správa sepří přípravě návrhu dopustila řady nezákonností, z nichž porušení povinností plynoucích z §3 správního řádu je dokázáno metodami matematické statistiky a populační genetiky.

Protože návrh a námitky jsou střet ideologie a vědy (v jednoduché, k účelu právě dostačující verzi), je nutné připomenout, jak skutečná věda funguje. Skutečná věda pro popis reality vytváří teorie, například fyzika má matematicky vyjádřené zákony, populační genetiky má (mimo dalších) také (triviální) matematikou vyjádřenou teorii Hardy-Weinberg rovnováhy. K teoriím zastává věda popperovský přístup: teorie je uznávána jako platná, dokud se neobjeví realita rozporná s teorií. Pak je selhavší teorie

opuštěna a nahrazena takovou, která vysvětluje i novou realitu. Pro důkaz neplatnosti teorie stačí tedy jediný případ jejího selhání. Pro návrh OOP je důležité, že Správou užitá teorie o rušení tetřevů a negativním vlivu fragmentace jejich území lidmi jsou vyvrácené a k odůvodnění opatření nepoužitelné.

Správa NP Šumava publikovala 5. 12. 2025 tiskovou zprávu, kde přiznala chyby při výpočtech početnosti populace tetřeva hlušce na Šumavě – viz <https://www.npsumava.cz/tetrev-hlusec-ikona-sumavskych-navratu/> . Nicméně to zásadní se nemění, trend růstu početnosti je pozitivní díky dlouhodobému utlumení lesnické činnosti, změna struktury lesa po rozpadu horního stromového patra a cílená regulace lidské návštěvnosti. A to by bez statutu národního parku realizovat zcela jistě nešlo.

5)

V textu návrhu jsou i drobná nepravdivá tvrzení, i proti nim vznáším námitky:

A)

- tvrzená unikátnost šumavských tetřevů: Populace na Šumavě není unikátní ničím. Je to populace potomků ptáků namnožených v zajetí a vypuštěných do míst s vhodnými podmínkami pro život tetřevů, odkud ovšem předtím spontánně téměř vymizeli. (Podle neověřitelných tvrzení o pozorování tetřevů neobjektivními osobami zůstalo na Šumavě v roce 1995 157 tetřevů, tedy asi 20% stavu zjištěného monitoringem Interreg). V Evropě na několika dalších vhodných místech přežívají malé izolované populace, zato v severských lesích Evropy a Asie žijí miliony jedinců v prostorově souvislé populaci, v místech největšího výskytu nejsou ani spočítáni vlci a medvědi, počet tetřevů nikoho nezajímá. Podle IUCN statusu jsou tetřevi v kategorii LC (least concern = žádné ohrožení). Následkem plochou ohromného biogeografického rozšíření se druh rozpadl na 8-13 uznaných podruhů.

Populace tetřeva hlušce je unikátní v měřítku České republiky a Střední Evropy, kdy se jedná o jedinou životaschopnou populaci a proto je nutná i její přísná ochrana. S logikou, kterou stěžovatel výše rozvíjí, bychom mohli v klidu vyhubit lokálně velké množství druhů, které v jiných, často méně obydlených částech planety žijí ve větších počtech, což odporuje zdravému rozumu, předběžné opatrnosti i pouhé humanitě a soucitu s dalšími živými bytostmi na naší planetě.

Populace tetřeva hlušce na území Šumavy nepochází z umělého odchovu, byť se dělaly pokusy s vypouštěním tetřevů z odchovny v Mlynářovicích, ale bez úspěchu díky vysokému predatornímu tlaku a neschopnosti hledat v přírodě potravu. Lze zde odkázat na podobně neúspěšný pokus o záchranu a posílení populace tetřevů v Krkonoších okolo roku 2002, kdy průměrná doba dožití vypuštěných jedinců byla v rádech dní.

B)

- Výskyt tetřevů v navrhované no-go zóně a částech parku mimo zónu a v CHKO:

Existují dva monitoringy tetřevů, jeden z let 2010-2011 a novější z programu Interreg. Data z monitoringu Interreg nemám, protože Správa mi je odmítla poskytnout. Z dat z let 2010-2011 a ze zprávy o výsledcích Interregu nelze potvrdit tvrzení o vyšším výskytu tetřevů v no-go zóně. I pokud by tvrzení Správy o různé hustotě výskytu bylo pravdivé, bylo by vyhlášení no-go zóny v rozporu s příkazem Čl. 4 odst.(4) LZPS, protože tvrzený stav může být způsoben i vyšší vhodností stanoviště a no-go zóna by byla nepotřebná. Z monitoringu a Interregu plyne jednoznačný závěr, že populace šumavských tetřevů početně roste (z 556 na 605 za 6 let) a na přírůstku se podílí i ptáci žijící mimo navrhovanou no-go zónu. „No go“ zóna či území s omezeným vstupem je fakticky jádrové území výskytu tetřeva hlušce, kde se protíná nejvyšší míra výskytu tetřeva hlušce s nejvhodnějším biotopem, a také na velké části tohoto území nepřístupnost a klidovost. Je tedy evidentní, že cílem navrhovaného opatření je podpořit jádro šumavské populace tetřeva hlušce, které se nachází právě v tomto území. Díky kontinuální ochraně, zlepšování kvality biotopu a zvyšování počtu jedinců je logické, že se populace druhu rozšiřuje na další území v rámci Šumavy.

Správa dále uvádí, že v připomínce odkazované ustanovení č. 4 Listiny základních práv a svobod zní:

- (1) Povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod.

Správa postupuje v souladu a na základě zákona, konkrétně ZOPK a tak je tedy podmínka v tomto bodě splněna.

C)

- *Tvrzení o pohybu lidí mimo cesty v no-go zóně:*

Toto tvrzení je vyvráceno stavem terénu, který pohyb mimo cesty, ale i po neudržovaných cestách, ztěžuje až do nemožnosti (vysoká tráva a kapradí, padlé stromy, husté houští smrkových náletů, podmáčený terén, bažiny, potoky překonatelné pouze broděním).

Zde lze částečně souhlasit, území ponechané bez zásahu v zóně přírodní a přírodě blízké se poměrně rychle proměňuje a průstup tímto územím je poměrně obtížný, na druhou stranu je toto území extrémně přitažlivé pro mnoho návštěvníků Šumavy, kteří obětují zvýšenou námahu při průstupu tímto územím. Vydáním původního OOP v roce 2023 bylo částečně dosaženo obnovy poškozených biotopů nadměrnou návštěvností, ale stále nedosahují optimálního stavu. Dále je nutno uvést, že se Správě díky zvýšené intenzitě střežení prioritních oblastí podařilo snížit počet deliktních jednání spojených s neoprávněným vstupem do těchto oblastí, přesto eviduje v řádech nižších desítek případů přestupková jednání neoprávněného vstupu na území NP.

- *absence i jen minimálního pokusu alespoň o snížení tlaku predátorů jako alternativy k odstranění lidí z no-go zóny: Správě musí být známo, že hlavně lišky jsou pro tetřevy vážnou hrozbou. Přednostní vyhnání lidí naznačuje, že Správa se vyhlášením no-go zóny snaží implementovat fanatické ekologické dogma o nutnosti vytvoření území divoké přírody bez vlivu lidí. Snížení tlaku predátorů by nerušilo svobodu pohybu návštěvníků a jako vhodnější metoda dosažení cíle by mělo přednost v testu přiměřenosti. K vytvoření území divoké přírody bez lidí nemá Správa zákonné zmocnění a zkouší-li to, jedná ultra vires.*

Správa naopak disponuje závěry výzkumů z NP Šumava i NP Bavorský les, které potvrzují, že neexistují průkazné známky vlivu lišek, jezevců či kun na populace tetřevovitých. Správa NP Šumava se od roku 2009 snažila intenzivně eliminovat drobné šelmy v oblasti chovu tetřevovitých, ale i přes velké nasazení byl průměrný odlov lišky 2,9 kusu na 1000 ha, u jezevců a kun pak jen 0,3 kusu na 1000 ha – tedy množství globálně naprosto zanedbatelné při výměře národního parku 69 000 ha. Nadto správa se spíše snaží utlumit jakýkoliv lov zvířat v národním parku a na co největší ploše postupně nastolit přírodní rovnováhu řízenou přírodními procesy, což je zásadním posláním národního parku jako nejvyššího stupně v rámci velkoplošné územní ochrany přírody.

OOP dále připomíná, že zmocnění k vytvoření klidového území či území s omezeným vstupem z důvodu ochrany přírody má ze ZOPK a nejedná tak ultra vires.

D)

- *obecně k živému tvrzení o negativních následcích snížení genetické diverzity:*

Snížení genetické diverzity teoreticky může mít negativní vliv na přežívání populace, ale ve skutečnosti neexistuje ani jeden známý případ s následky, o kterých halucinuje Správa. V tom směru by námitky bylo možné rozšířit o další významné poznatky populační genetiky, které jsou náplní učebnic a souhrnných (review) odborných publikací, a o publikované výsledky vyhodnocení dat z obou monitoringů. Správa je povinna tyto znalosti mít a při své práci je používat, protože jejich použití nebo úmyslná ignorace má vliv na výsledek, zde rozhodnutí Správy o zřízení no-go zóny. Tyto rozšiřující námitky ve formě poukazu na poznatky populační genetiky a odborné publikace nejsou v tomto dokumentu úmyslně uvedeny. Budou až v žalobním návrhu na zrušení opatření. Je nutno vyzkoušet, jestli je správní soud odmítne s odůvodněním, že nebyly v námitkách podaných do návrhu opatření.

Tento bod neobsahuje věcnou připomínku, proto správa ponechává bez komentáře.

Správa dále obdržela dne 17. 12. 2025 připomínky pana Jana Klváčka, evidováno pod čj. NPS 12609/2025 . Zde jsou vedeny vždy jen krátké abstrakty dotazů kurzívou a pak obyčejně odpověď správy. Celé znění připomínky je dostupné zde:

<https://nextcloud.npsumava.cz/nextcloud/index.php/s/GHwpYTK69Yc832d>

1. úvod, dotčenost a motivace

Stěžovatel se věnuje turistice, fotografii a astrofotografii a cítí se omezen ve svých možnostech fotografické tvorby - uzavřená oblast vyniká mimořádně nízkou úrovní světelného smogu.

Vzhledem k tomu, že území dotčené opatřením obecné povahy o omezení vstupu (OOP) má rozlohou cca 6000 ha v poměrně odlehleém a nepřístupném pásu podél státní hranice a přesto se v nachází 11 pěších tras, které území zpřístupňují, má orgán ochrany přírody za to, že území lze dostatečně objevovat pomocí těchto cest. Lze zde tedy i realizovat kvalitní fotografie, případně lze využít dalších cca 50 000 ha celoročně přístupného území v rámci NP Šumava. Pokud bude v roce 2026 dokončeno vyhlášení klidových území v NP Šumava, což je i z hlediska ZOPK cílový preferovaný stav, bude celoročně či sezóně nepřístupných jen cca 17 % území NP Šumava (cca 12 000 ha). Zde je porovnání s aktuálním stavem v NP Bavorský les při ploše cca 25 000 ha je trvale nepřístupných cca 45 % (Kerngebiet), tedy cca 11250 ha – téměř polovina rozlohy národního parku.

2. opatření obecné povahy dle § 64 není administrativní nástroj pro překlenutí doby

Orgán ochrany přírody se, jak je zřejmé z odůvodnění návrhu, nesnaží obcházet ustanovení o klidových územích NP (§ 17 ZOPK), jen se snaží na stejném půdorysu zajistit kontinuální ochranu území a podpořit příznivý trend v ochraně kriticky ohrožených druhů, zamezit bezprostřednímu poškozování předmětů ochrany přírody a zamezit nadměrnému rušení zvláště chráněných druhů v dané lokalitě.

3. OOP neodpovídá zákonnému účelu uvedeném v § 64 ZOPK – odvrácení hrozícího nebezpečí

Tato připomínka upozorňuje na znění § 64 ZOPK, které ale v připomínce není prezentováno správně. v textu §64 není uvedena textace „... pokud hrozí nevratné nebo závažné poškození přírody...“. Celé znění je:

Hrozí-li poškozování území v národních parcích, národních přírodních rezervacích, národních přírodních památkách a v první zóně chráněných krajinných oblastí nebo poškozování jeskyně, zejména nadměrnou návštěvností, může orgán ochrany přírody po projednání s dotčenými obcemi opatřením obecné povahy omezit nebo zakázat přístup veřejnosti do těchto území nebo jejich částí. Zákaz či omezení vstupu musí být řádně vyznačeny na všech přístupových cestách a vhodným způsobem i na jiných místech v terénu.

Tato připomínka dále cituje několik článků vedení NP Šumava a NP Bavorský les, které potvrzují, že kvalitní ochrana přírody spočívající v omezení lesnického a mysliveckého hospodaření v území a regulace návštěvnosti mají své výsledky v rostoucí populaci tetřeva hlušce a například v návratu dalších šelem jako je rys ostrovid či vlk evropský.

Závěrem tohoto bodu stěžovatel uznává nutnost regulace v zimním období a poukazuje na rozdíly v přístupnosti na české a německé straně. Zde ale orgán ochrany přírody opět poukazuje na častý omyl, který zaznívá z úst českých turistů. V NP bavorský park je téměř polovina území plošně a celoročně nepřístupná (45 %) a je zpřístupněna pouze sítí značených a neznačených cest a to buď celoročně či často pouze v letní sezóně. Tedy do volného terénu mimo cesty se nesmí na 3x větším území, než v ČR (procentuálně). Z uvedeného je zřejmé, že OOP právě naplňuje záměr zákona.

4. kriminalizace běžného pohybu po cestách a samotného opuštění cesty

V dotčeném území je mnoho velmi atraktivních cílů, které jsou dostupné i po neznačených trasách, často zpevněných (Roklanská chata, Rokytky, Luzenské údolí a Luzný, Mokrůvky, Blatenské slatě, Weitfällerské slatě, Roklan a další). Lákájí mnoho návštěvníků, což dokládají statistiky Informační a strážní služby a právě přístupnost pomocí sítě zpevněných komunikací je problematické dědictví dřívější doby, kdy cesty sloužili především ostraze hranic a také intenzivnímu lesnímu hospodaření. Část území je tak opravdu velmi komfortně přístupná po zpevněných komunikacích a láká k opuštění těchto cest do volného terénu právě směrem k vyjmenovaným cílům. Opravdu se nejedná o jednotlivé náhodné průchody, ale některé trasy jsou poměrně slušně vyšlapané a dochází zde k trvalé fragmentaci území.

Nejedná se o žádnou kriminalizaci pohybu po cestách či při jejich opuštění – jedná se pouze o legitimní aplikaci ZOPK a důslednou územní ochranu v srdci národního parku.

5. chybí test proporcionality a srovnání alternativ, není prokázáno, že opatření je provedeno v nezbytně nutné míře

Správa provedla poměrně obsáhlé odůvodnění stran jednotlivých veřejných zájmů, aby obhájila zásah do zákonných práv občanů a odůvodnila své rozhodnutí dle § 64. K jednotlivých dílčím bodům zde:

- a) v dotčeném území je proznačeno a k celoročnímu či sezónnímu použití 11 stávajících turistických tras. Na celém správním území obcí Modrava a Prášily je pak téměř 130 km turistických tras, což svědčí kompromisním řešením, kdy je zachována i možnost pohybu turistů v daném území po vyhrazených trasách.
- b) Lokální uzávěry právě dle § 64 se běžně dělají pro ochranu sokola stěhovavého či tetřívka obecného.
- c) Pokud jde o opuštění vyhrazené trasy o několik metrů či desítek metrů z jasně daných důvodů na nezbytnou dobu pak se jedná o normální stav a v rámci aplikace zdravého selského rozumu a po posouzení pracovníkem stráže přírody na místě není takovéto jednání stíháno.
- d) Povolenky ke vstupu do území lze postupem podle § 43 ve spojení s §16 a § 56 v odůvodněných případech vydat.
- e) Dlouhodobě panuje shoda, že jednou z největších hrozeb pro populace divokých zvířat je fragmentace jejich biotopu, proto obecně jak na české, tak i na německé straně nevznikají nové stavby či nové trasy v jádru území a cílem obou parkových administrativ je co nejvíce území zklidnit a ponechat divoké přírodě. Nelze současně tvrdit, že máme národní park kategorie II IUCN a mít ho protkaný hustou sítí turistických tras.

6. *Sjednocení území pro administrativní pohodlnost*

Správa vychází z dlouholeté zkušenosti, kdy od roku 1995 platilo 135 ostrůvkovitých nepřístupných 1. zón, které se často nedaly reálně vyznačit v terénu a pro veřejnost byly těžko uchopitelné. Proto i v souladu se současnou ochrannářskou praxí a zavedením institutu klidových území v ZOPK se Správa snažila tyto oblasti zcelit, mnoho doted' nepřístupných území naopak zpřístupnila a pouze ty nejceněnější území s nejchoulostivějšími ekosystémy a druhy vložila do návrhu klidových území, resp. do předmětného OOP, které zajišťuje přechodnou ochranu do doby vyhlášení klidového území. V žádném případě se nejedná o pohodlnost, v tom případě by Správa mohla nadále udržovat často nepřehledné amébovitě tvary původních prvních zón a lehce pokutovat zmatené návštěvníky. Nutno dodat, že každá právní norma nebo zákonné omezení musí být vymahatelné, což není reálné ve stávajícím stavu rozložení I. zón, jejich územní rozlohy a počtu pracovníků vykonávající dozor.

7. *Sociální síť a fotografie – anekdotické důkazy, fotografie nelze použít jako důkaz rušení přírody*

Správa nepoužívá fotografie ze sociálních sítí za důkazy ve správních řízeních, je povinna postupovat zákonným způsobem, v souladu se zásadami správního řízení. Lze souhlasit, že materiály v internetovém prostředí trpí vysokou mírou anonymizace a jsou často zavádějící, nicméně lze z nich dobře vyvozovat popularitu různých ikonických míst, intenzitu návštěvnosti jednotlivých lokalit nebo spáchání protiprávních jednání. Současně lze konstatovat, že zveřejněné fotografie z míst s omezeným vstupem zcela jistě působí negativně na další návštěvníky – namátkou lze jistě jmenovat Luzenské údolí či údolí Rokytky.

Závěr – z návrhu nevyplývá splnění podmínek daných § 64, protože hrozba nevratného či závažného poškození přírody nebyla prokázána

Správa se snažila v odůvodnění předmětného OOP jasně popsat, proč k tomuto kroku sáhla a proč považuje za nutné na poměrně malé části území národního parku vymezit území s omezeným vstupem, které bude zřejmě následně nahrazeno klidovým územím. Jak bylo výše v tomto textu několikrát zmíněno, jedná se o minimální území a násobně menší, než v sousedním NP Bavorský les. Nelze opomenout, že právě rozsáhle klidové (a bezzásahové) území na obou stranách hranice je nezbytným předpokladem pro další stabilizaci a růst populace tetřeva hlušce a dalších živočišných druhů s tím, že těžiště těchto populací je na české straně – protože je rozsáhlejší, méně fragmentovaná turistickými cestami a další infrastrukturou. Je to i otázka předběžné opatrnosti, nevíme, jak se dále bude vyvíjet populace tetřeva a kroky, které provedeme nyní, se projeví za několik let a mohou být nezvratné, je zřejmé, že již zavedené opatření z roku 2023 zajistilo trend nárůstu populace tetřeva hlušce ve

vymezené oblasti. Poslání NP spočívá v ochraně přírody i na úkor částečného omezení volného pohybu osob.

Správa má tedy veškeré připomínky za vypořádané ve smyslu § 172 správního řádu.

Článek 9

Poučení

Podle § 173 odst. 2 správního řádu nelze proti opatření obecné povahy podat opravný prostředek.

Článek 10

Navrhovaná účinnost

Toto opatření obecné povahy nabývá účinnosti v souladu s ustanovením § 173 odst. 1 správního řádu z důvodu hrozící vážné újmy veřejnému zájmu dnem vyvěšení.

Článek 11

Doručování návrhu OOP

Text opatření obecné povahy (dále jen „OOP“) je v souladu s ustanovením § 64 ZOPK a ustanovením § 173 odst. 1 správního řádu dostupný na elektronické úřední desce Správy NP

(<https://edeska.npsumava.cz/>).

Správa NP tímto žádá v souladu s ustanovením § 172 a 173 správního řádu obecní úřady obcí, jejichž správních obvodů se OOP týká, o vyvěšení tohoto OOP na svých úředních deskách po dobu 15 dní.

Otisk úředního razítka

Mgr. Martin Pazourek
vedoucí odboru

Toto oznámení musí být v souladu s § 172, odst. 1 správního řádu vyvěšeno po dobu 15 dnů na úřední desce orgánu, který písemnost doručuje a na úředních deskách obcí, jejichž správního obvodu se návrh OOP týká.

Vyvěšeno dne: Sejmuto dne:.....

Den doručení:.....

Razítko, podpis oprávněné úřední osoby potvrzující vyvěšení a sejmutí na úřední desce

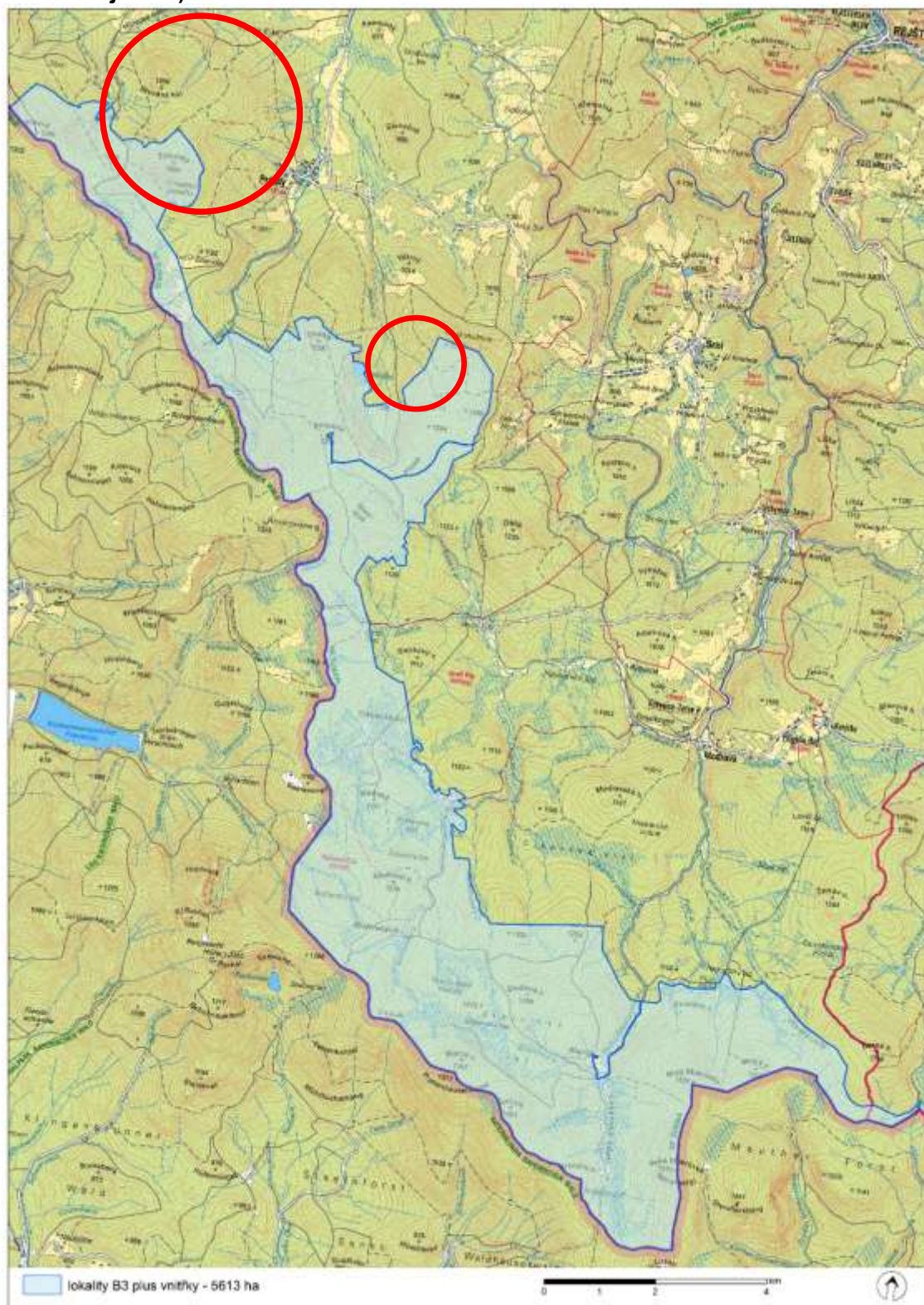
Rozdělovník:

- ☒ Správa NP Šumava, úřední deska
- ☒ Město Železná Ruda, Klostermannovo náměstí 295, 340 04 Železná Ruda
- ☒ Obec Prášíly, Prášíly 110, 342 01 Sušice
- ☒ Obec Modrava, Modrava 63, 341 92 Kašperské Hory
- ☒ Obec Kvilda, Kvilda 17, 384 93 Kvilda

Příloha č. 1.

Mapa navrhovaného území s omezeným vstupem

Červeně jsou označeny místa, kde bylo území po projednání s obcí Prášíly rozšířeno (Ždánidla, Prášilské jezero)

Rozšíření území v okolí Ždánidel

Režim na značených a neznačených turistických trasách v rámci navrhovaného území s omezeným vstupem

úsek TZT číslo	označení TZT	barva značení TZT	režim časový	režim pohybu
1	Novobřeznická	zelená	celoroční	pěší, cyklisté, (lyžaři)
2	Starobřeznická	zelená	celoroční	pěší
3	neznačená odbočka k hranici CZ/D (Buchenau), hr. kámen 16/14	neznačená	15.7. - 15.11.	pěší
4	Javoří Pila - rozc. Pod Poledníkem	červená	15.7. - 15.11.	pěší
5	Liščí díry - Poledník	červená	celoroční	pěší, cyklisté. (lyžaři)
6	Bavorská cesta - Předěl	zelená	celoroční	pěší, cyklisté, (lyžaři)
7	Neznačená zážitková trasa Zrození lesa na Poledníku	neznačená	celoroční	pěší
8	rozc. Pod Poledníkem - Frantův Most	zelená	15.7. - 15.11.	pěší
9	Gsenget - Gsenget CZ/D	žlutá	celoroční	pěší, cyklisté
10	z rozcestí cest Ždánidla – Česká průsekem až po cestu Gsenget	neznačená	celoroční	lyžařská trasa
11	Horní Ždánidla - Laka	červená	15.7. - 15.11.	pěší, cyklisté
			16.11. - 15.3.	Pěší (lyžaři)

Správa NP Šumava zde pro úplnost uvádí na základě připomínky obce Modrava, že z hlediska ZOPK fakticky rozlišuje pouze pohyb pěší a pohyb na kole. Pod pěší pohyb pak podřazuje i další formy pohybu resp. sportovních aktivit (pohyb na všech typech lyží, chůzi na sněžnicích apod. ...) Pohyb na kole je omezen již v základních ochranných podmínkách v § 16 odst. 2) písm. m) ZOPK a sít vyhrazených cyklotras pro jízdu na kole byla vymezena opatřením obecné povahy sp.zn.: SZ NPS 03176/2020/10 - NPS 05881/2020, což je třeba brát v úvahu.

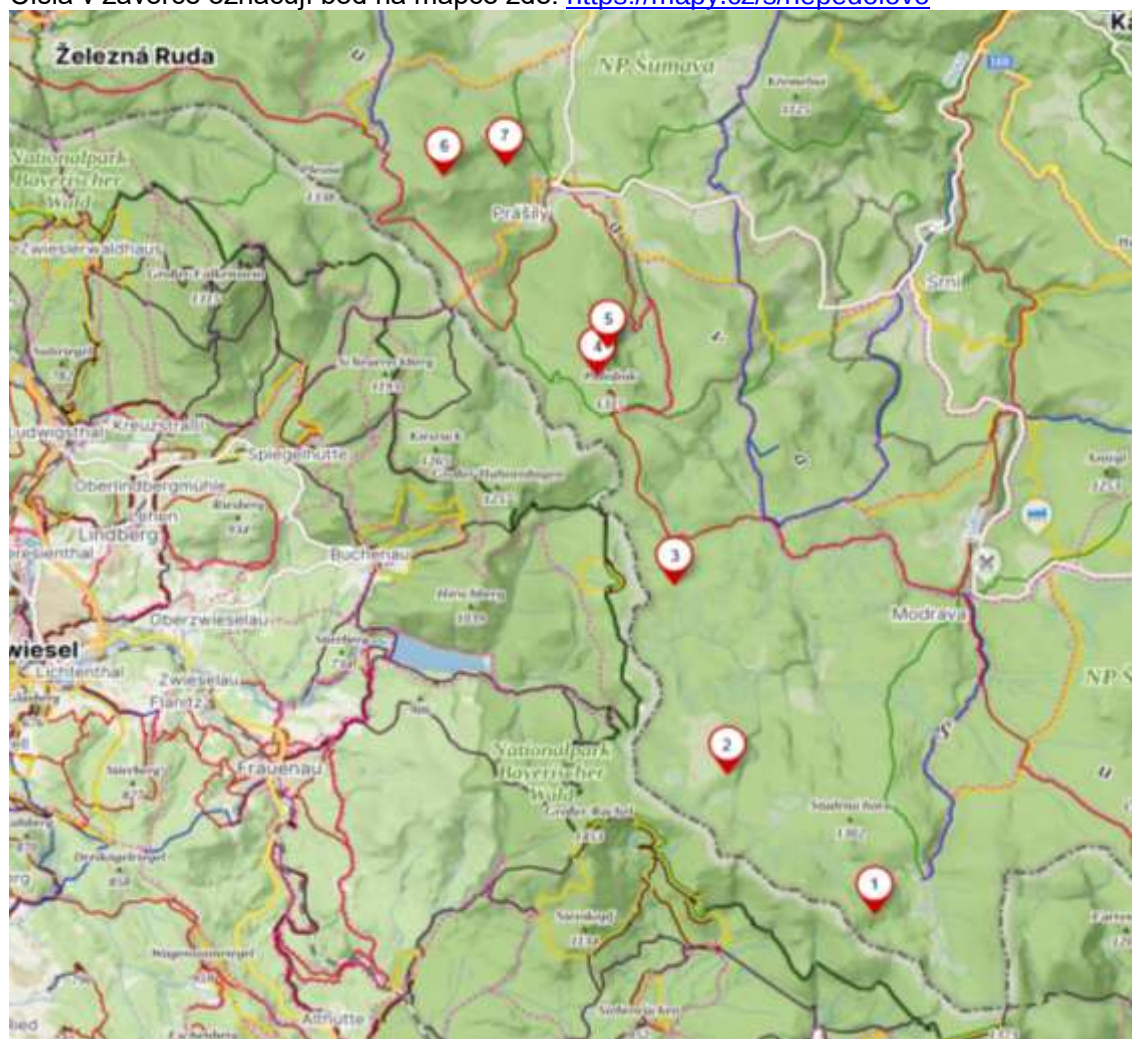
Dokladová část

V této části jsou shromážděny veškeré odborné podklady citované v odůvodnění. Orgán ochrany přírody na vyžádání přeloží články v cizím jazyce. Odkazy vedou na konkrétní článek (v pdf) na webovém úložišti Správy NP

1. [Effects of Recreation on Animals Revealed as Widespread through a Global Systematic Review](#) (Courtney L. Larson, Sarah E. Reed, Adina M. Merenlender, Kevin R. Crooks), 2015
2. [Recreation shapes a “landscape of fear” for a threatened forest bird species in Central Europe](#) (Sascha Rösner, Emily Mussard-Forster, Tomáš Lorenc, Jörg Müller, 2013

3. [The Effects of Winter Recreation on Alpine and Subalpine Fauna: A Systematic Review and Meta-Analysis](#) (Chloe F. Sato, Jeff T. Wood, David B. Lindenmayer), 2013
4. [Managing visitors in nature areas: where do they leave the trails? A spatial model](#) (Joy Coppes & Veronika Braunisch), 2013
5. [Recreational Trails Reduce the Density of Ground-Dwelling Birds in Protected Areas](#) (Thompson1 B.), 2015
6. [Ski tourism affects habitat use and evokes a physiological stress response in capercaillie Tetrao urogallus : a new methodological approach](#) (Dominik Thiel, Susanne Jenni- iermann, Veronika Braunisch, Rupert Palme, Lukas Jenni), 2008
7. [Tetřevovití na Šumavě – habitatové modely a vymezení jádrových území](#) (Dušan Romportl), 2022
8. [Fragmentace prostředí a její vliv na populaci tetřeva hlušce v ptačí oblasti Šumava](#), ČSO, 2014
9. [Přeshraniční mapování lesních ekosystémů cesta ke společnému managementu NP Šumava a NP Bavorský les](#), Správa NP Šumava a NP Bayerische Wald

Obrazová příloha dokumentující negativní vliv zvýšené návštěvnosti mimo značené trasy
Zpracoval V. Chlada, vedoucí Oddělení Územní pracoviště stráže a ochrany přírody, 21.6. 2023
Číslo v závorce označují bod na mapce zde: <https://mapy.cz/s/nepedolovo>

Úbočí Špičníku , vyšlapaný chodník směrem k státní hranici (1)

Vyšlapaný chodník od Roklanské hájenky směrem na Medvědí horu (2)

Vyšlapaný chodník od Střelského průseku směrem k státní hranici (3)

Skalka pod Poledníkem, Adámkova Svážnice (4,5)

Cesta k vrcholu Ždánidel od točny (6)

Cesta k vrcholu Ždánidel z Prášil (7)

Náhledy anonymizovaných rozhodnutí a příkazu o přestupcích z předmětného území

SPRÁVA NÁRODNÍHO PARKU ŠUMAVA

Odbor státní správy NP Šumava

1 - 6 - 01-2023

80 ✓

naše značka

SZ NPS 10760/2022/3 – NPS 12616/2022

vyřizuje / linka

Ing. Karel Kovařík / 388 450 214

datum

6. 1. 2023

PŘÍKAZ

Správa Národního parku Šumava (dále jen „Správa“) jako věcně a místně příslušný orgán ochrany přírody dle ustanovení § 75 odst. 1 písm. f) zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“), vykonávající státní správu v ochraně přírody a krajiny podle ustanovení § 75 odst. 3 ZOPK na území Národního parku Šumava a Chráněné krajinné oblasti Šumava podle § 78 odst. 2 ZOPK, projednala níže uvedený přestupek příkazem podle § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále jen „zákon o přestupcích“) a § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a rozhodla takto:

[redacted] (dále též „přestupce“), datum narození [redacted]

bytem [redacted]

se uznává vinným

z přestupku podle ustanovení § 87 odst. 3 písm. n) ZOPK, kterého se dopustil tím, že na území Národního parku Šumava v rozporu s ustanovením § 17 odst. 2 ZOPK, dne 29. 10. 2022 z nevědomé nedbalosti vykonal zakázanou činnost - nepovolený vstup do klidového území národního parku v lokalitě Březník – Luzenské údolí (Obec Modrava) v Národním parku Šumava a tím dle ust. § 17 odst. 2 ZOPK a tím se dopustil přestupku dle ustanovení § 87 odst. 3 písm. n) ZOPK.

Za spáchání přestupku se přestupci ukládá v souladu s ustanovením § 87 odst. 3 písm. n) ZOPK a ustanovením § 87 odst. 4 písm. c) ZOPK a podle ustanovení § 90 odst. 1 zákona o přestupcích správní trest pokuty ve výši

600 Kč, slovy: šest set korun českých.

Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu na číslo účtu: 40002-2234281/0710, vedeného u ČNB České Budějovice, variabilní symbol – 10760, konstantní symbol v případě úhrady převodem příkazem – 558, v případě úhrady poštovní poukázkou – 379.

SPRÁVA NÁRODNÍHO PARKU ŠUMAVA

1. máje 260
385 01 Vimperk
www.npsumava.cz

tel: 388 450 111
fax: 388 413 019

bankovní spojení
ČNB České Budějovice č. 2234281/0710

IČO 00583171
DIČ 102-00583171

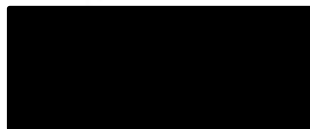

SPRÁVA NÁRODNÍHO PARKU ŠUMAVA

Odbor státní správy NP Šumava

- 6 -01- 2023

lg ✓

naše značka

SZ NPS 10761/2022/3 – NPS 12620/2022

vyřizuje / linka

Ing. Karel Kovařík / 388 450 214

datum

6. 1. 2023

PŘÍKAZ

Správa Národního parku Šumava (dále jen „Správa“) jako věcně a místně příslušný orgán ochrany přírody dle ustanovení § 75 odst. 1 písm. f) zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“), vykonávající státní správu v ochraně přírody a krajiny podle ustanovení § 75 odst. 3 ZOPK na území Národního parku Šumava a Chráněné krajinné oblasti Šumava podle § 78 odst. 2 ZOPK, projednala níže uvedené přestupky příkazem podle § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále jen „zákon o přestupcích“) a § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a rozhodla takto:

(dále též „přestupce“), datum narození

bytem

se uznává vinným

z přestupku podle ustanovení § 87 odst. 3 písm. n) ZOPK, kterého se dopustil tím, že na území Národního parku Šumava v rozporu s ustanovením § 17 odst. 2 ZOPK, dne 29. 10. 2022 vykonal z nevědomé nedbalosti zakázanou činnost **nepovolený vstup v klidovém území národního parku** v lokalitě Březník – Luzenské údolí (Obec Modrava) v Národním parku Šumava a tím dle ust. § 17 odst. 2 ZOPK vykonal činnost zakázanou a dopustil se přestupku dle ustanovení § 87 odst. 3 písm. n) ZOPK.

Za spáchání přestupku se přestupci ukládá v souladu s ustanovením § 87 odst. 3 písm. n) ZOPK a ustanovením § 87 odst. 4 písm. c) ZOPK se za přestupek, kterého se dopustí fyzická osoba podle ustanovení § 90 odst. 1 zákona o přestupcích správní trest pokuty ve výši

600 Kč, slovy: šest set korun českých.

Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu na číslo účtu: **40002-2234281/0710**, vedeného u ČNB České Budějovice, variabilní symbol – **10761**, konstantní symbol v případě úhrady převodním příkazem – 558, v případě úhrady poštovní poukázkou – 379.

SPRÁVA NÁRODNÍHO PARKU ŠUMAVA

1. máje 260
385 01 Vimperk
www.npsumava.cz

tel: 388 450 111
fax: 388 413 019

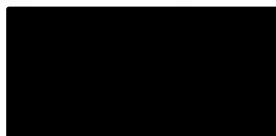
bankovní spojení
ČNB České Budějovice č. 2234281/0710

IČO 00583171
DIČ 102-00583171

SPRÁVA NÁRODNÍHO PARKU ŠUMAVA
Odbor ochrany složek přírody NP Šumava

2022. 4. 11. 2022

naše značka

SZ NPS 09240/2022/6 – NPS 10342/2022

vyřizuje / linka

Ing. Karel Kovařík / 388 450 214

datum

3. 11. 2022

Uložení pokuty za přestupek podle ustanovení § 87 odst. 3 písm. n) zákona č. 114/1992 Sb.

ROZHODNUTÍ

Správa Národního parku Šumava (dále jen „Správa“) jako věcně a místně příslušný orgán ochrany přírody dle ustanovení § 75 odst. 1 písm. f) zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“), vykonávající státní správu v ochraně přírody a krajiny podle § 75 odst. 3 ZOPK na území Národního parku Šumava a Chráněné krajinné oblasti Šumava podle § 78 odst. 2 ZOPK, po provedeném správním řízení rozhodla takto:

Výrok I.

Obviněná z přestupku

oznává vinnou z přestupku podle ustanovení § 87 odst. 3 písm. n) ZOPK, kterého se dopustila tím, že dne 12. 9. 2022 na území Národního parku Šumava vykonala zakázanou činnost, kdy v rozporu s ustanovením § 17 odst. 2 ZOPK se pohybovala mimo cesty nebo trasy vyhrazené orgánem ochrany přírody v klidovém území Národního parku Šumava, konkrétně v lokalitě v bezprostředním okolí Roklanské hájenky.

Za spáchání uvedených přestupků se obviněnému ukládá v souladu s ustanovením § 87 odst. 3 písm. n) ZOPK a ustanovením § 87 odst. 4 písm. c) ZOPK a podle ustanovení § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“) správní trest **pokuty** ve výši

500 Kč – pět set korun českých,

Pokuta je splatná **do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí** na č.ú. 40002-2234281/0710, vedeného u ČNB České Budějovice, variabilní symbol – **09240**, konstantní symbol – 558.

Výrok II.

Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, se obviněná **kládá povinnost nahradit náklady řízení** vyvolaného spácháním přestupku podle ZOPK, a to paušální částkou **1 000 Kč**, slovy jeden tisíc korun českých, stanovenou vyhláškou č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění.

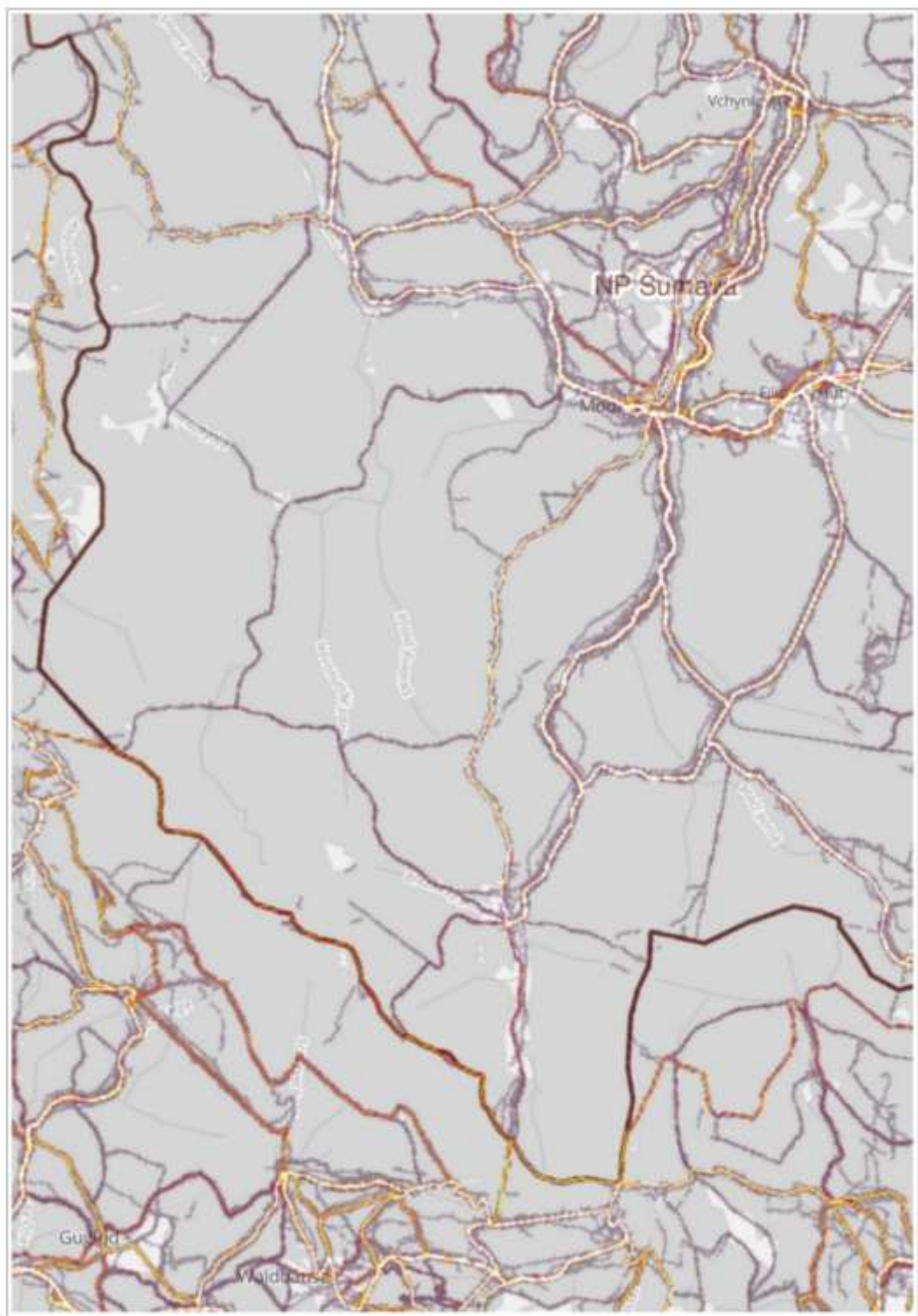
1. máje 260
385 01 Vimperk
www.npsumava.cz

tel: 388 450 111
fax: 388 413 019

bankovní spojení
ČNB České Budějovice
č. účtu: 2234281/0710

IČ 00583171
DIČ CZ00583171

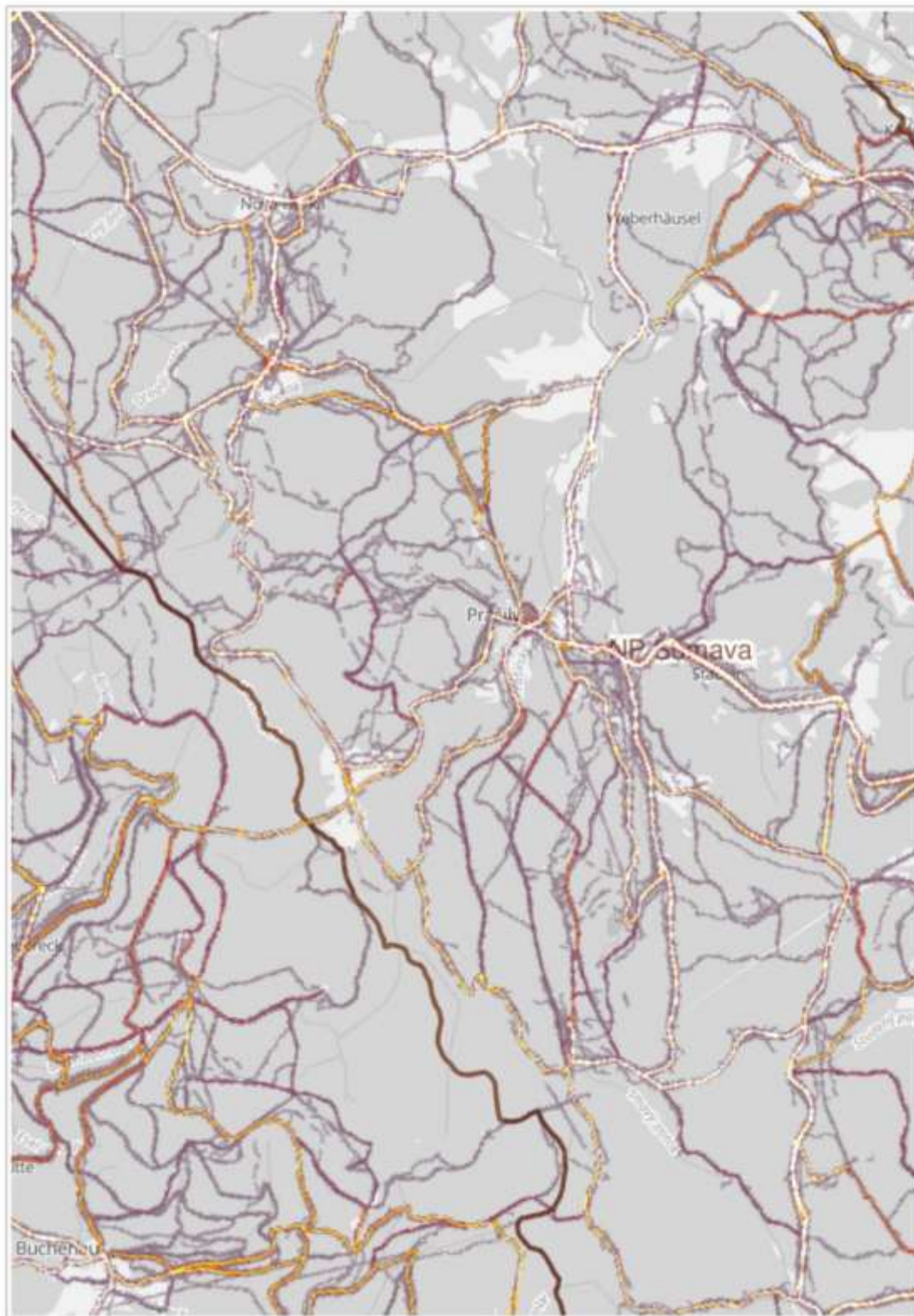
Heatmapy z aplikace Strava (stav k 30.6 2023) Modravsko

© Přispěvatelé OpenStreetMap, © ADPK ČR

1 : 60 380

Prácheňsko

© Přispěvatelé OpenStreetMap, © ADPK ČR

1 : 60 380